

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 43

40. årgang

14. februar 1997

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser** 1
- ★ **Erklæring fra Kommissionen ad artikel 2** 7
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 259/97 af 13. februar 1997 om ophævelse af forordning (EF) nr. 1482/95 om fastsættelse af de omregningskurser, der skal anvendes i en overgangsperiode i forbindelse med den fælles toldtarif for landbrugsprodukter og visse varer, der er fremstillet ved forarbejdning af disse produkter** 8
- Kommissionens forordning (EF) nr. 260/97 af 13. februar 1997 om genindførelse af præferencetolden ved indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Israel 9
- Kommissionens forordning (EF) nr. 261/97 af 13. februar 1997 om genindførelse af præferencetolden ved indførsel af mangeblomstrede nelliker (spray) med oprindelse i Israel 11
- Kommissionens forordning (EF) nr. 262/97 af 13. februar 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 13
- Kommissionens forordning (EF) nr. 263/97 af 13. februar 1997 om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter 15
- Kommissionens forordning (EF) nr. 264/97 af 13. februar 1997 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 17
- Kommissionens forordning (EF) nr. 265/97 af 13. februar 1997 om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn 19
- ★ **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/4/EF af 27. januar 1997 om ændring af direktiv 79/112/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler** 21

★ Kommissionens erklæring	24
★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/5/EF af 27. januar 1997 om grænseoverskridende pengeoverførsler	25
★ Fælles erklæring — Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen	31

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

97/117/EF:

- ★ Afgørelse nr. 3/96 truffet af Den Blandede Kommission EF-EFTA — »Fælles forsendelse« af 5. december 1996 om ændring af artikel 50 i tillæg II til konventionen af 20. maj 1987 om en fælles forsendelsesprocedure 32

97/118/EF:

- ★ Afgørelse nr. 4/96 truffet af Den Blandede Kommission EF-EFTA — »Fælles forsendelse« af 5. december 1996 om ændring af tillæg I, II og III til konventionen af 20. maj 1987 om en fælles forsendelsesprocedure..... 33

97/119/EF:

- ★ Afgørelse nr. 5/96 truffet af Den Blandede Kommission EF-EFTA — »Fælles forsendelse« af 5. december 1996 vedrørende forlængelse af forbud mod anvendelse af samlet kaution, fastsat ved afgørelse nr. 1/96 og 2/96 fra Den Blandede Kommission EF-EFTA — »Fælles forsendelse«..... 44

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 258/97

af 27. januar 1997

om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 9. december 1996, og

ud fra følgende betragtninger:

(3) tilsætningsstoffer, aromastoffer til anvendelse i levnedsmidler og ekstraktionsmidler er omfattet af andre fællesskabsbestemmelser, og de bør derfor udelukkes fra denne forordnings anvendelsesområde;

(4) der bør træffes passende foranstaltninger med henblik på markedsføring af nye levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der er fremstillet på grundlag af plantesorter henhørende under Rådets direktiv 70/457/EØF af 29. september 1970 om den fælles sortliste over landbrugsplantearter ⁽⁴⁾ og Rådets direktiv 70/458/EØF af 29. september 1970 om handel med grøntsagsfrø ⁽⁵⁾;

(1) De nationale lovgivninger om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser er forskellige og kan derfor være til hinder for levnedsmidlers frie bevægelighed og skabe illoyale konkurrencevilkår, der direkte påvirker det indre markeds funktion;

(2) for at beskytte folkesundheden er det nødvendigt at sikre, at nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser underkastes en enkelt sikkerhedsvurdering efter en fællesskabsprocedure, inden de bringes på markedet i Fællesskabet; der bør fastsættes en forenklet procedure for nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser, der i alt væsentligt svarer til eksisterende levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser;

(5) der kan være miljørisici forbundet med nye levnedsmidler eller nye levnedsmiddelingredienser, som indeholder eller består af genetisk modificerede organismer; i henhold til Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer ⁽⁶⁾ skal der for sådanne produkter altid foretages en miljørisikovurdering af hensyn til miljø sikkerheden; for at opnå et ensartet fællesskabssystem for produktvurdering bør der i nærværende forordning fastsættes bestemmelser om en specifik miljørisikovurdering, som i overensstemmelse med proceduren i artikel 10 i direktiv 90/220/EØF skal svare til den, der er foreskrevet i samme direktiv, men som også skal omfatte en vurdering af det pågældende produkts egnethed til anvendelse som levnedsmiddel eller levnedsmiddelingrediens;

⁽¹⁾ EFT nr. C 190 af 29. 7. 1992, s. 3, og EFT nr. C 16 af 19. 1. 1994, s. 10.

⁽²⁾ EFT nr. C 108 af 19. 4. 1993, s. 8.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 27. oktober 1993 (EFT nr. C 315 af 22. 11. 1993, s. 139), Rådets fælles holdning af 23. oktober 1995 (EFT nr. C 320 af 30. 11. 1995, s. 1), Europa-Parlamentets afgørelse af 12. marts 1996 (EFT nr. C 96 af 1. 4. 1996, s. 26), Rådets afgørelse af 19. december 1996 og Europa-Parlamentets afgørelse af 16. januar 1997.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 225 af 12. 10. 1970, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/654/EØF (EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 48).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 225 af 12. 10. 1970, s. 7. Direktivet er senest ændret ved direktiv 90/654/EØF (EFT nr. L 353 af 17. 12. 1990, s. 48).

⁽⁶⁾ EFT nr. L 117 af 8. 5. 1990, s. 15. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/15/EF (EFT nr. L 103 af 22. 4. 1994, s. 20).

- (6) Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler, der er nedsat ved afgørelse 74/234/EØF⁽¹⁾, bør høres om alle spørgsmål i forbindelse med nærværende forordning, som kan have betydning for folkesundheden;
- (7) bestemmelserne i Rådets direktiv 89/397/EØF af 14. juni 1989 om offentlig kontrol med levnedsmidler⁽²⁾ og Rådets direktiv 93/99/EØF af 29. oktober 1993 om supplerende bestemmelser vedrørende offentlig kontrol med levnedsmidler⁽³⁾ gælder for nye levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser;
- (8) uden at det berører fællesskabslovgivningens øvrige krav om mærkning af levnedsmidler, bør der fastsættes særlige supplerende krav om mærkning; disse krav skal fastlægges i præcise bestemmelser, så det sikres, at forbrugeren har adgang til de nødvendige oplysninger; særlige befolkningsgrupper med faste ernæringsvaner bør informeres om forekomsten i et nyt levnedsmiddel af stoffer, som ikke forefindes i det tilsvarende eksisterende levnedsmiddel, og som giver anledning til etiske betænkeligheder hos disse befolkningsgrupper; levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der indeholder genetisk modificerede organismer, må ikke markedsføres, hvis de er sundhedsfarlige for mennesker; dette sikres ved overholdelse af tilladelsesproceduren i direktiv 90/220/EØF og/eller ved den enkelte vurderingsprocedure, der er fastsat i denne forordning; med hensyn til organismer som defineret i fællesskabsretten udgør oplysning af forbrugerne om forekomsten af en genetisk modificeret organisme et supplerende krav om mærkning af de i denne forordning omhandlede levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser;
- (9) for så vidt angår levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der er bestemt til at markedsføres med henblik på den endelige forbruger, og som kan indeholde både genetisk modificerede og traditionelle produkter — og uden at det berører denne forordnings øvrige krav om mærkning — anses oplysning til forbrugerne om, at disse levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser kan indeholde genetisk modificerede organismer — som en undtagelse og navnlig i forbindelse med bulkkladninger — for at opfylde kravene i artikel 8;
- (10) intet forhindrer en leverandør i ved mærkning af et levnedsmiddel eller en levnedsmiddelingrediens at oplyse forbrugerne om, at det pågældende produkt ikke er et nyt levnedsmiddel i henhold til denne forordning, eller at de i artikel 1, stk. 2, nævnte teknikker til opnåelse af nye levnedsmidler ikke er blevet anvendt under fremstillingen af levnedsmidlet eller levnedsmiddelingrediensen;
- (11) der bør ved denne forordning fastsættes en procedure for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i Den Stående Levnedsmiddelkomité, der blev nedsat ved afgørelse 69/414/EØF⁽⁴⁾;
- (12) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indgik den 20. december 1994 en modus vivendi vedrørende gennemførelsesforanstaltningerne til retsakter vedtaget efter fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽⁵⁾ —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning har til formål at fastsætte regler for markedsføring i Fællesskabet af nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser.
2. Forordningen gælder for markedsføring i Fællesskabet af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som ikke hidtil har været anvendt til konsum i nævneværdigt omfang i Fællesskabet, og som henhører under følgende kategorier:
 - a) levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der indeholder eller består af genetisk modificerede organismer som defineret i direktiv 90/220/EØF
 - b) levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er fremstillet på grundlag af, men ikke indeholder genetisk modificerede organismer
 - c) levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der har en ny eller bevidst ændret primær molekylestruktur
 - d) levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der består af eller er isoleret fra mikroorganismer, svampe eller alger
 - e) levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der består af eller er isoleret fra planter, og levnedsmiddelingredienser, der er isoleret fra dyr, bortset fra levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der er frembragt ved traditionelle formerings- eller avlsmetoder, og som traditionelt anses for at kunne anvendes risikofrit til levnedsmidler

⁽¹⁾ EFT nr. L 136 af 20. 5. 1974, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 186 af 30. 6. 1989, s. 23. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/99/EØF (EFT nr. L 290 af 24. 11. 1993, s. 14).

⁽³⁾ EFT nr. L 290 af 24. 11. 1993, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 291 af 19. 11. 1969, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. C 102 af 4. 4. 1996, s. 1.

f) levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som har været genstand for en fremstillingsproces, der ikke er gængs, hvis denne proces medfører betydelige ændringer af levnedsmidlernes eller levnedsmiddelingrediensernes sammensætning eller struktur, der påvirker deres næringsværdi, metabolisme eller indhold af uønskede stoffer.

3. Det kan om nødvendigt afgøres efter proceduren i artikel 13, om en bestemt type levnedsmiddel eller levnedsmiddelingrediens er omfattet af stk. 2 i nærværende artikel.

Artikel 2

1. Denne forordning finder ikke anvendelse på:

- a) tilsætningsstoffer, som er omfattet af Rådets direktiv 89/107/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om tilsætningsstoffer, som må anvendes i levnedsmidler⁽¹⁾
- b) aromastoffer til anvendelse i levnedsmidler, som er omfattet af Rådets direktiv 88/388/EØF af 22. juni 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aromaer, som må anvendes i levnedsmidler, og om udgangsmaterialer til fremstilling af disse⁽²⁾
- c) ekstraktionsmidler til fremstilling af levnedsmidler, som er omfattet af Rådets direktiv 88/344/EØF af 13. juni 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om ekstraktionsmidler anvendt ved fremstilling af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser⁽³⁾.

2. De i stk. 1, litra a), b) og c), nævnte udelukkelser fra nærværende forordnings anvendelsesområde gælder kun, så længe de sikkerhedsniveauer, der er fastsat i direktiv 89/107/EØF, 88/388/EØF og 88/344/EØF, svarer til sikkerhedsniveauet i henhold til denne forordning.

3. Kommissionen sikrer under overholdelse af bestemmelserne i artikel 11, at de sikkerhedsniveauer, der er fastsat i ovennævnte direktiver samt i gennemførelsesbe-

stemmelserne hertil og til denne forordning, svarer til sikkerhedsniveauet i denne forordning.

Artikel 3

1. Levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser, der er omfattet af denne forordning, må ikke

- udgøre en fare for forbrugerne
- vildlede forbrugerne
- afvige så meget fra de levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som skal erstatte, at normal indtagelse af dem vil være ernæringsmæssigt uheldigt for forbrugerne.

2. Ved markedsføring i Fællesskabet af levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, der er omfattet af denne forordning, finder artikel 4, 6, 7 og 8 anvendelse på grundlag af kriterierne i stk. 1 i nærværende artikel og de øvrige relevante faktorer i ovennævnte artikler.

For levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser, der er omfattet af denne forordning og fremstillet af plantesorter, som er omfattet af direktiv 70/457/EØF og 70/458/EØF, træffes den i artikel 7 omhandlede afgørelse om tilladelse dog efter proceduren i disse direktiver, idet der tages hensyn til vurderingsprincipperne i denne forordning og kriterierne i stk. 1 i nærværende artikel; en undtagelse herfra er bestemmelserne om mærkning af disse levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser, der i henhold til artikel 8 fastlægges efter proceduren i artikel 13.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på de levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), hvis den genetisk modificerede organisme, der anvendes til fremstilling af levnedsmidlet eller levnedsmiddelingrediensen, markedsføres i henhold til denne forordning.

4. Uanset stk. 2 anvendes proceduren i artikel 5 på de levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b), d) og e), og som på baggrund af de tilgængelige og almindeligt anerkendte videnskabelige oplysninger eller på baggrund af en udtalelse fra et af de i artikel 4, stk. 3, omhandlede kompetente levnedsmiddelvurderingsorganer i alt væsentligt svarer til eksisterende levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser med hensyn til sammensætning, næringsværdi, metabolisme, påtænkt anvendelse og indhold af uønskede stoffer.

Det kan om nødvendigt afgøres efter proceduren i artikel 13, om en bestemt type levnedsmiddel eller levnedsmiddelingrediens er omfattet af nærværende stykke.

⁽¹⁾ EFT nr. L 140 af 11. 2. 1989, s. 27. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/34/EF (EFT nr. L 237 af 10. 9. 1994, s. 1).

⁽²⁾ EFT nr. L 184 af 15. 7. 1988, s. 61. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/71/EØF (EFT nr. L 42 af 15. 2. 1991, s. 25).

⁽³⁾ EFT nr. L 157 af 24. 6. 1988, s. 28. Direktivet er senest ændret ved direktiv 92/115/EØF (EFT nr. L 409 af 31. 12. 1992, s. 31).

Artikel 4

1. Den ansvarlige for markedsføringen i Fællesskabet, i det følgende benævnt »ansøgeren«, forelægger den medlemsstat, i hvilken et produkt skal markedsføres for første gang, en ansøgning om markedsføring. Samtidig sendes en kopi af ansøgningen til Kommissionen.

2. Der foretages en første vurdering som omhandlet i artikel 6.

Når proceduren i artikel 6, stk. 4, er afsluttet, informerer den i stk. 1 omhandlede medlemsstat straks ansøgeren om,

- at han kan begynde at markedsføre levnedsmidlet eller levnedsmiddelingrediensen, såfremt den yderligere vurdering, der er nævnt i artikel 6, stk. 3, ikke er nødvendig, og der ikke er fremsat begrundet indsigelse i henhold til artikel 6, stk. 4, eller
- at der kræves en afgørelse om tilladelse til markedsføring i henhold til artikel 7.

3. De enkelte medlemsstater underretter Kommissionen om navn og adresse på de levnedsmiddelvurderingsorganer på deres område, som skal udarbejde de første vurderingsrapporter, der er omhandlet i artikel 6, stk. 2.

4. Inden denne forordnings ikrafttræden offentliggør Kommissionen retningslinjer for de videnskabelige aspekter vedrørende:

- de oplysninger, som skal gives til støtte for ansøgningen, samt udformningen heraf
- udarbejdelsen af den i artikel 6 nævnte første vurderingsrapport.

5. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 5

Ansøgeren skal anmelde markedsføringen af de levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4, til Kommissionen. Anmeldelsen ledsages af de relevante oplysninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 4. Kommissionen sender inden tre dage medlemsstaterne en kopi af denne anmeldelse, samt efter anmodning fra en medlemsstat en kopi af ovennævnte relevante oplysninger. Kommissionen offentliggør årligt en oversigt over disse anmeldelser i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

For mærkning gælder bestemmelserne i artikel 8.

Artikel 6

1. Ansøgningen som omhandlet i artikel 4, stk. 1, skal indeholde alle nødvendige oplysninger, herunder en kopi

af de foretagne undersøgelser, og al anden dokumentation for, at levnedsmidlet eller levnedsmiddelingrediensen opfylder kriterierne i artikel 3, stk. 1, samt et passende forslag til præsentation og mærkning af levnedsmidlet eller levnedsmiddelingrediensen, der er i overensstemmelse med kravene i artikel 8. Desuden ledsages ansøgningen af et resumé af sagsmaterialet.

2. Efter modtagelsen af ansøgningen sørger den i artikel 4, stk. 1, omtalte medlemsstat for, at der foretages en første vurdering. Med henblik herpå meddeler den enten Kommissionen navnet på det levnedsmiddelvurderingsorgan, der har til opgave at udarbejde den første vurderingsrapport, eller den anmoder Kommissionen om i samråd med en anden medlemsstat at sørge for, at et af de i artikel 4, stk. 3, omtalte levnedsmiddelvurderingsorganer udarbejder denne rapport.

Kommissionen sender straks medlemsstaterne en kopi af det resumé af sagsmaterialet, ansøgeren har forelagt, og meddeler navnet på det levnedsmiddelvurderingsorgan, der har til opgave at foretage den første vurdering.

3. Den første vurderingsrapport udarbejdes efter de i artikel 4, stk. 4, omtalte retningslinjer inden tre måneder efter modtagelsen af en ansøgning, der opfylder betingelserne i stk. 1, og i denne rapport tages der stilling til, om levnedsmidlet eller levnedsmiddelingrediensen kræver yderligere vurdering i henhold til artikel 7.

4. Den pågældende medlemsstat sender straks levnedsmiddelvurderingsorganets rapport til Kommissionen, som videresender den til de øvrige medlemsstater. Inden for et tidsrum på tres dage fra Kommissionens videresendelse af rapporten kan medlemsstaterne eller Kommissionen fremsætte bemærkninger til markedsføringen af det pågældende levnedsmiddel eller den pågældende levnedsmiddelingrediens eller fremsætte begrundet indsigelse herimod. Bemærkningerne eller indsigelserne kan også vedrøre præsentationen eller mærkningen af levnedsmidlet eller levnedsmiddelingrediensen.

Bemærkninger eller indsigelser stiles til Kommissionen, der videresender dem til medlemsstaterne inden for den frist på tres dage, der er nævnt i første afsnit.

På en medlemsstats anmodning udleverer ansøgeren en kopi af de relevante oplysninger i ansøgningen.

Artikel 7

1. Hvis der kræves yderligere vurdering i henhold til artikel 6, stk. 3, eller hvis der fremsættes indsigelse i henhold til artikel 6, stk. 4, træffes der afgørelse om tilladelse til markedsføring efter proceduren i artikel 13.

2. Afgørelsen indeholder en afgrænsning af tilladelsens rækkevidde og fastslår, hvis det er relevant:

- betingelserne for levnedsmidlets eller levnedsmiddelingrediensens anvendelse
- betegnelsen på samt specifikation af levnedsmidlet eller levnedsmiddelingrediensen
- særlige krav til mærkning som omhandlet i artikel 8.

3. Kommissionen underretter straks ansøgeren om den trufne afgørelse. Afgørelserne offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 8

1. Uden at det berører fællesskabslovgivningens øvrige krav om mærkning af levnedsmidler, gælder nedenstående særlige supplerende krav om mærkning for levnedsmidler, med henblik på at informere den endelige forbruger om følgende forhold:

a) Alle karakteristika eller egenskaber ved et levnedsmiddel, såsom:

- sammensætning
- næringsværdi eller ernæringsmæssige virkninger
- påtænkt anvendelse

der bevirker, at det nye levnedsmiddel eller den nye levnedsmiddelingrediens ikke længere svarer til det eksisterende levnedsmiddel eller den eksisterende levnedsmiddelingrediens.

Et nyt levnedsmiddel eller en ny levnedsmiddelingrediens anses i henhold til denne artikel for ikke længere at svare til et eksisterende levnedsmiddel eller en eksisterende levnedsmiddelingrediens, hvis det ved en videnskabelig vurdering på grundlag af en relevant analyse af de foreliggende oplysninger kan påvises, at de vurderede karakteristika — under hensyntagen til de accepterede grænser for naturlige variationer inden for sådanne karakteristika — adskiller sig fra det traditionelle levnedsmiddel eller den traditionelle levnedsmiddelingrediens.

I så fald skal der i mærkningen henvises til de ændrede karakteristika eller egenskaber samt gives oplysninger om den metode, hvorved de er opnået.

- b) Forekomst i det nye levnedsmiddel eller den nye levnedsmiddelingrediens af materiale, der ikke findes i det tilsvarende eksisterende produkt, og som kan få sundhedsmæssige følger for visse befolkningsgrupper.
- c) Forekomst i det nye levnedsmiddel af materiale, der ikke findes i det tilsvarende eksisterende produkt og som giver anledning til etiske betænkeligheder.
- d) Forekomst af en organisme, der er genetisk modificeret ved hjælp af teknikker hertil, jf. den ikke-udtømmende

liste over teknikker til genetisk modifikation i bilag I A, del 1, til direktiv 90/220/EØF.

2. Hvis der ikke allerede eksisterer et tilsvarende levnedsmiddel eller en tilsvarende levnedsmiddelingrediens, vedtages der efter behov passende bestemmelser for at sikre, at forbrugerne informeres behørigt om levnedsmidlets eller levnedsmiddelingrediensens art.

3. Eventuelle gennemførelsesbestemmelser til denne artikel vedtages efter proceduren i artikel 13.

Artikel 9

1. Hvis et levnedsmiddel eller en levnedsmiddelingrediens, som omfattes af denne forordning, indeholder eller består af en genetisk modificeret organisme som defineret i artikel 2, nr. 1 og 2, i direktiv 90/220/EØF, skal den i artikel 6, stk. 1, nævnte ansøgning om markedsføring ledsages af:

- en kopi af de kompetente myndigheders eventuelle skriftlige tilladelse til udsætning af de genetisk modificerede organismer til de i direktiv 90/220/EØF, artikel 6, stk. 4, fastsatte forsknings- og udviklingsformål, samt oplysninger om udsætningens resultater med hensyn til enhver form for sundheds- og miljørisici.
- det fuldstændige tekniske sagsmateriale med de relevante oplysninger i henhold til artikel 11 i direktiv 90/220/EØF og den vurdering af miljørisikoen, som er foretaget på grundlag af disse oplysninger, samt oplysninger om resultatet af eventuelle undersøgelser, der er foretaget med henblik på forskning og udvikling, eller i givet fald afgørelsen om tilladelse til markedsføring, jf. del C i direktiv 90/220/EØF.

Artikel 11-18 i direktiv 90/220/EØF finder ikke anvendelse på levnedsmidler eller levnedsmiddelingredienser, som indeholder eller består af genetisk modificerede organismer.

2. Hvis et levnedsmiddel eller en levnedsmiddelingrediens, som omfattes af denne forordning, indeholder eller består af genetisk modificerede organismer, skal den i artikel 7 nævnte afgørelse tage hensyn til miljø sikkerhedskravene i direktiv 90/220/EØF for at sikre, at der træffes alle nødvendige foranstaltninger for at undgå, at udsætning af de genetisk modificerede organismer får skadelige følger for sundhed og miljø. Under vurderingen af ansøgninger om markedsføring af produkter, som indeholder eller består af genetisk modificerede organismer, fører Kommissionen eller medlemsstaterne det nødvendige samråd med de organer, Fællesskabet eller medlemsstaterne har oprettet i henhold til direktiv 90/220/EØF.

Artikel 10

Udførlige regler for beskyttelse af de oplysninger, som ansøgeren stiller til rådighed, fastsættes efter proceduren i artikel 13.

Artikel 11

Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler høres om alle spørgsmål, som henhører under denne forordning, og som kan have betydning for folkesundheden.

Artikel 12

1. Hvis en medlemsstat som følge af nye oplysninger eller en fornyet vurdering af de foreliggende oplysninger har begrundet formodning om, at anvendelsen af et levnedsmiddel eller en levnedsmiddelingrediens, der opfylder forordningens krav, udgør en sundhedsrisiko eller en risiko for miljøet, kan medlemsstaten midlertidigt begrænse eller suspendere handelen med og anvendelsen af det pågældende levnedsmiddel eller den pågældende levnedsmiddelingrediens på sit område. Den underretter omgående de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og begrundet sin afgørelse.

2. Kommissionen lader hurtigst muligt Den Stående Levnedsmiddelkomité undersøge den i stk. 1 nævnte begrundelse; den træffer de nødvendige foranstaltninger efter proceduren i artikel 13. Den medlemsstat, der har vedtaget den i stk. 1 omhandlede afgørelse, kan lade den gælde indtil disse foranstaltningers ikrafttræden.

Artikel 13

1. Ved anvendelsen af proceduren i denne artikel bistår Kommissionen af Den Stående Levnedsmiddelkomité, i det følgende benævnt »komitéen«.

2. Komitéen indkaldes af formanden, enten på dennes initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

3. Kommissionens repræsentant forelægger komitéen et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Komitéen afgiver en udtalelse om dette udkast inden for

en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Den udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i komitéen tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

4. a) Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med komitéens udtalelse.

b) Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med komitéens udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet efter udløbet af en frist på tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 14

1. Senest fem år efter denne forordnings ikrafttræden sender Kommissionen Rådet og Europa-Parlamentet en beretning om erfaringerne med dens anvendelse, eventuelt ledsaget af relevante forslag.

2. Uanset revisionen i henhold til stk. 1 overvåger Kommissionen gennemførelsen af denne forordning og dens indvirkning på sundhed, forbrugerbeskyttelse, forbrugeroplysning og det indre markeds funktion og fremsætter om nødvendigt forslag tidligst muligt.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft 90 dage efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. januar 1997.

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

G. ZALM

Formand

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN AD ARTIKEL 2

Kommissionen bekræfter, at den — hvis erfaringerne skulle vise, at der er mangler i det system til beskyttelse af folkesundheden, som er fastsat i den eksisterende rammelovgivning, navnlig for så vidt angår hjælpestoffer — vil fremsætte relevante forslag til afhjælpning af disse mangler.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 259/97

af 13. februar 1997

om ophævelse af forordning (EF) nr. 1482/95 om fastsættelse af de omregningskurser, der skal anvendes i en overgangsperiode i forbindelse med den fælles toldtarif for landbrugsprodukter og visse varer, der er fremstillet ved forarbejdning af disse produkter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3290/94 af 22. december 1994 om de tilpasninger og overgangsforanstaltninger, der er nødvendige i landbrugssektoren for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi⁽¹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1193/96⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1482/95⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1224/96⁽⁴⁾, blev der fastsat overgangsforanstaltninger indtil den 30. juni 1997 for at lette overgangen til den ordning, der følger af de aftaler, der blev indgået i forbindelse med Uruguay-rundens forhandlinger; disse overgangsforanstaltninger blev truffet for at undgå omgåelse af reglerne i afventning af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om Kommissionens

forslag om ændring af artikel 18 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2913/92⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 82/97⁽⁶⁾; overgangsforanstaltningerne er ikke længere berettigede og har medført administrative komplikationer siden ændringen af nævnte artikel 18 ved forordning (EF) nr. 82/97;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 1482/95 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. marts 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽²⁾ EFT nr. L 161 af 29. 6. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 145 af 29. 6. 1995, s. 43.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 161 af 29. 6. 1996, s. 70.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 302 af 19. 10. 1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 17 af 21. 1. 1997, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 260/97

af 13. februar 1997

om genindførelse af præferencetolden ved indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i Israel

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87
af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af
præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrknin-
gens produkter med oprindelse i Israel, Jordan, Marokko
og Cypern⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 539/96⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsætter betingelserne for
anvendelse af en præferencetold for stor- og småblom-
strede roser, enkeltblomstrede nelliker (standard) og
mangeblomstrede nelliker (spray) inden for rammerne af
årlige toldkontingenter for indførsel til Fællesskabet af
friske afskårne blomster;

ved Rådets forordning (EF) nr. 1981/94⁽³⁾, senest ændret
ved forordning (EF) nr. 2397/96⁽⁴⁾, er der fastsat åbning
og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for afskårne
blomster og blomsterknopper, friske, med oprindelse i
Cypern, Jordan, Marokko og Israel;

i henhold til artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF)
nr. 4088/87 genindføres præferencetolden for et givet
produkt og en given oprindelse, såfremt importproduktets
priser (den fulde toldsats ikke fratrukket) for mindst 70 %
af de mængder, for hvilke noteringer på de for importen
repræsentative markeder i Fællesskabet er til rådighed, er
lig med eller større end 85 % af Fællesskabets produ-
ktionspriser i løbet af en periode, der begynder fra den
faktiske anvendelse af suspensionen af præferencetolden,

— på to på hinanden følgende markedsdage efter en
suspension i henhold til artikel 2, stk. 2, litra a), i
nævnte forordning

— på tre på hinanden følgende markedsdage efter en
suspension i henhold til artikel 2, stk. 2, litra b), i
nævnte forordning;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1985/96⁽⁵⁾ er
Fællesskabets produktionspriser for nelliker og roser
blevet fastsat med henblik på ordningens anvendelse;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88⁽⁶⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2917/93⁽⁷⁾, er
gennemførelsesbestemmelserne for ordningen blevet fast-
sat;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁸⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁹⁾, fastsatte
repræsentative markedskurser anvendes til omregning af
det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger
til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskur-
serne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for
anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev
fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/
93⁽¹⁰⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1482/96⁽¹¹⁾;

for enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i
Israel blev forordning (EF) nr. 1981/94 fastsatte præferen-
cetold suspenderet ved Kommissionens forordning (EF)
nr. 98/97⁽¹²⁾;

på grundlag af de konstateringer, der er foretaget efter
bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4088/87 og (EØF)
nr. 700/88, kan det fastslås, at de i artikel 2, stk. 3, sidste
afsnit, i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsatte betingelser
er opfyldt for en genindførelse af præferencetolden for
enkeltblomstrede nelliker (standard) med oprindelse i
Israel; præferencetolden bør derfor genindføres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For indførsel af enkeltblomstrede nelliker (standard)
(KN-kode ex 0603 10 13 og ex 0603 10 53) med oprin-
delse i Israel genindføres den ved den ændrede
forordning (EF) nr. 1981/94 fastsatte præferencetold.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. februar 1997.

⁽¹⁾ EFT nr. L 72 af 18. 3. 1988, s. 16.

⁽²⁾ EFT nr. L 264 af 23. 10. 1993, s. 33.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 19 af 22. 1. 1997, s. 17.

⁽¹⁾ EFT nr. L 382 af 31. 12. 1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT nr. L 79 af 29. 3. 1996, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. L 199 af 2. 8. 1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 327 af 18. 12. 1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 264 af 17. 10. 1996, s. 14.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 261/97

af 13. februar 1997

om genindførelse af præferencetolden ved indførsel af mangelblomstrede nelliker (spray) med oprindelse i Israel

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 4088/87 af 21. december 1987 om betingelserne for anvendelse af præferencetold ved indførsel af visse af blomsterdyrknings produkter med oprindelse i Israel, Jordan, Marokko og Cypern⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 539/96⁽²⁾, særlig artikel 5, stk. 2, litra b), og

ud fra følgende betragtninger:

Forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsætter betingelserne for anvendelse af en præferencetold for stor- og småblomstrede roser, enkeltblomstrede nelliker (standard) og mangelblomstrede nelliker (spray) inden for rammerne af årlige toldkontingenter for indførsel til Fællesskabet af friske afskårne blomster;

ved Rådets forordning (EF) nr. 1981/94⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2397/96⁽⁴⁾, er der fastsat åbning og forvaltning af fællesskabstoldkontingenter for afskårne blomster og blomsterknopper, friske, med oprindelse i Cypern, Jordan, Marokko og Israel;

i henhold til artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 4088/87 genindføres præferencetolden for et givet produkt og en given oprindelse, såfremt importproduktets priser (den fulde toldsats ikke fratrukket) for mindst 70 % af de mængder, for hvilke noteringer på de for importen repræsentative markeder i Fællesskabet er til rådighed, er lig med eller større end 85 % af Fællesskabets produktionspriser i løbet af en periode, der begynder fra den faktiske anvendelse af suspensionen af præferencetolden:

- på to på hinanden følgende markedsdage efter en suspension i henhold til artikel 2, stk. 2, litra a), i nævnte forordning
- på tre på hinanden følgende markedsdage efter en suspension i henhold til artikel 2, stk. 2, litra b), i nævnte forordning;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1985/96⁽⁵⁾ er Fællesskabets produktionspriser for nelliker og roser blevet fastsat med henblik på ordningens anvendelse;

ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 700/88⁽⁶⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2917/93⁽⁷⁾, er gennemførelsesbestemmelserne for ordningen blevet fastsat;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁸⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁹⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽¹⁰⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1482/96⁽¹¹⁾;

for mangelblomstrede nelliker (spray) med oprindelse i Israel blev den ved forordning (EF) nr. 1981/94 fastsatte præferencetold suspenderet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 99/97⁽¹²⁾;

på grundlag af de konstateringer, der er foretaget efter bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 4088/87 og (EØF) nr. 700/88, kan det fastslås, at de i artikel 2, stk. 3, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 4088/87 fastsatte betingelser er opfyldt for en genindførelse af præferencetolden for mangelblomstrede nelliker (spray) med oprindelse i Israel; præferencetolden bør derfor genindføres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For indførsel af mangelblomstrede nelliker (spray) (KN-kode ex 0603 10 13 og ex 0603 10 53) med oprindelse i Israel genindføres den ved den ændrede forordning (EF) nr. 1981/94 fastsatte præferencetold.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. februar 1997.

⁽¹⁾ EFT nr. L 382 af 31. 12. 1987, s. 22.

⁽²⁾ EFT nr. L 79 af 29. 3. 1996, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. L 199 af 2. 8. 1994, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 327 af 18. 12. 1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 264 af 17. 10. 1996, s. 14.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 72 af 18. 3. 1988, s. 16.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 264 af 23. 10. 1993, s. 33.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 96.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 19 af 22. 1. 1997, s. 19.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 262/97

af 13. februar 1997

om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse
frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF)
nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbe-
stemmelser til importordningen for frugt og grøntsager⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/96⁽²⁾, særlig
artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed
og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles
landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 150/95⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af
gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale
handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved
import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er
anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste
importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i
bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i
forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i
tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. februar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. februar 1997 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 15	204	41,9
	212	113,6
	624	212,1
	999	122,5
0707 00 10	068	88,5
	999	88,5
0709 10 10	220	132,6
	999	132,6
0709 90 73	052	127,1
	204	132,8
	628	141,9
	999	133,9
0805 10 01, 0805 10 05, 0805 10 09	052	39,8
	204	41,2
	212	41,0
	220	49,1
	448	23,2
	600	57,2
	624	57,9
	999	44,2
0805 20 11	204	91,7
	999	91,7
0805 20 13, 0805 20 15, 0805 20 17, 0805 20 19	052	55,1
	204	68,7
	400	104,7
	464	87,1
	600	101,0
	624	82,6
	662	57,7
	999	79,6
0805 30 20	052	72,7
	600	79,4
	999	76,0
0808 10 51, 0808 10 53, 0808 10 59	039	97,7
	052	59,3
	060	58,0
	400	85,4
	404	79,9
	999	76,1
	388	77,0
	400	107,5
0808 20 31	512	77,0
	528	93,1
	624	78,0
	999	86,5

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT nr. L 14 af 19. 1. 1996, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 263/97

af 13. februar 1997

om ændring af de repræsentative priser og tillægstolden ved indførsel af visse sukkerprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsord-
ning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1599/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF)
nr. 1423/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestem-
melser for import af sukkerprodukter undtagen me-
lasse⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1127/96⁽⁴⁾,
særlig artikel 1, stk. 2, andet afsnit, og artikel 3, stk. 1, og
ud fra følgende betragtninger:

Størrelsen af de repræsentative priser og af tillægstolden
for import af hvidt sukker, råsukker og visse sirupper er
fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1195/96⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 230/97⁽⁶⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
ning (EF) nr. 1423/95, på de oplysninger, som Kommis-
sionen har kendskab til, gør det nødvendigt at ændre de
nuværende beløb i overensstemmelse med bilaget til
nævrende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og den tillægstold, der gælder
ved indførsel af de i artikel 1 i forordning (EF)
nr. 1423/95 omhandlede produkter, fastsættes som
angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. februar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 141 af 24. 6. 1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 150 af 25. 6. 1996, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 161 af 29. 6. 1996, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 37 af 7. 2. 1997, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. februar 1997 om ændring af de repræsentative priser og den tillægstold, der gælder ved indførsel af hvidt sukker, råsuiker og produkter henhørende under KN-kode 1702 90 99

(ECU)

KN-kode	Repræsentativ pris pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt
1701 11 10 ⁽¹⁾	22,55	5,03
1701 11 90 ⁽¹⁾	22,55	10,26
1701 12 10 ⁽¹⁾	22,55	4,84
1701 12 90 ⁽¹⁾	22,55	9,83
1701 91 00 ⁽²⁾	25,66	12,44
1701 99 10 ⁽²⁾	25,66	7,88
1701 99 90 ⁽²⁾	25,66	7,88
1702 90 99 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 (EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, p. 3), som ændret.

⁽²⁾ Fastsat for standardkvaliteten, sådan som defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT nr. L 94 af 21. 4. 1972, p. 1).

⁽³⁾ Fastsat pr. 1 % indhold af saccharose.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 264/97

af 13. februar 1997

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsord-
ning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1 i forordningen, og priserne på disse produkter inden for Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 95/96⁽⁴⁾;

restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder, der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer; disse mængder er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differentieres efter deres bestemmelsessted;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden; den kan ændres inden for dette tidsrum;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende markedssituation for korn, særlig på noteringerne eller priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de beløb, som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. februar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 18 af 24. 1. 1996, s. 10.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. februar 1997 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)			(ECU/ton)		
Produktkode	Bestemmelse ⁽¹⁾	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse ⁽¹⁾	Restitutionsbeløb
0709 90 60	—	—	1008 20 00 9000	—	—
0712 90 19	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 15 9100	01	24,50
1001 10 00 9400	01	0	1101 00 15 9130	01	23,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9150	01	21,00
1001 90 99 9000	03	8,00	1101 00 15 9170	01	19,50
	02	0	1101 00 15 9180	01	18,00
1002 00 00 9000	03	21,00	1101 00 15 9190	—	—
	02	0	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1102 10 00 9500	01	41,00
1003 00 90 9000	03	18,00	1102 10 00 9700	—	—
	02	0	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1103 11 10 9200	01	9,00 ⁽²⁾
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9400	—	— ⁽²⁾
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9900	—	—
1005 90 00 9000	—	—	1103 11 90 9200	01	9,00 ⁽²⁾
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—

⁽¹⁾ Bestemmelserne er følgende:

- 01 Alle tredjelande
- 02 Andre tredjelande
- 03 Schweiz og Liechtenstein.

⁽²⁾ Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT nr. L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 265/97

af 13. februar 1997

om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsord-
ning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens
forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13, stk. 8, i forordning (EØF)
nr. 1766/92 skal den eksportrestitution for korn, der
gælder på dagen for indgivelse af ansøgning om eksportli-
cens, efter anmodning herom anvendes på en eksportfor-
retning, der skal gennemføres inden for licensens
gyldighedsperiode; i så fald kan restitutionsbeløbet korri-
geres;

Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni
1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets
forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af
eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger,
der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af
markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 95/96⁽⁴⁾, giver mulighed for at fastsætte et korrek-
tionsbeløb for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk.
1, litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92; dette korrek-
tionsbeløb skal beregnes under hensyntagen til de
elementer, der er anført i artikel 1 i forordning (EF)
nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på
visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere
korrektionsbeløbet efter bestemmelsesstedet;

korrektionsbeløbet skal fastsættes samtidig med restitu-
tionen og efter samme procedure; det kan ændres inden
for tidsrummet mellem to fastsættelser;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁶⁾, fastsatte
repræsentative markedskurser anvendes til omregning af
det beløb, der er udtrykt i tredjeländenes valuta, og ligger
til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskur-
serne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for
anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev
fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1068/93⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 1482/96⁽⁸⁾;

det følger af ovennævnte bestemmelser, at korrektionsbe-
løbet skal fastsættes som angivet i bilaget til denne forord-
ning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte
eksportrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og
c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter,
undtagen malt, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 14. februar 1997.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. februar 1997.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT nr. L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT nr. L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 18 af 24. 1. 1996, s. 10.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

BILAG

til Kommissionens forordning af 13. februar 1997 om fastsættelse af de
korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(ECU/ton)

Produktkode	Bestemmelse (1)	Løbende måned 2	1. term. 3	2. term. 4	3. term. 5	4. term. 6	5. term. 7	6. term. 8
0709 90 60	—	—	—	—	—	—	—	—
0712 90 19	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	01	0	0	0	0	— 10,00	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1002 00 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	01	0	0	0	0	— 20,00	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0	0	0	0	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	01	0	0	0	0	— 15,00	—	—
1103 11 10 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

(1) Bestemmelserne er følgende:

01 Alle tredjelande.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT nr. L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 97/4/EF

af 27. januar 1997

om ændring af direktiv 79/112/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til Rådets direktiv 79/112/EØF af 18. december 1978 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om mærkning af og præsentationsmåder for levnedsmidler samt om reklame for sådanne levnedsmidler⁽¹⁾, særlig artikel 6, stk. 2, litra c), artikel 6, stk. 3, og artikel 7,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽³⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽⁴⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 16. oktober 1996, og

ud fra følgende betragtninger:

I forbindelse med gennemførelsen af målene for det indre marked bør det tillades, at det hævdevundne navn i producentmedlemsstaten ligeledes kan anvendes for produkter bestemt til at sælges i en anden medlemsstat;

med det dobbelte formål at sikre bedre forbrugerpålysning og opretholde loyal handel bør der foretages en yderligere forbedring af reglerne om mærkning for så vidt angår produkternes nøjagtige art og karakteristika;

de generelle mærkningsbestemmelser i direktivets artikel 2, herunder princippet om, at mærkningen ikke må være

af en sådan art, at den vildleder køberen med hensyn til levnedsmidlets beskaffenhed, finder, under overholdelse af traktaten, også anvendelse på varebetegnelser;

De Europæiske Fællesskabers Domstol har i adskillige domme udtalt sig til fordel for detaljeret mærkning og navnlig krav om en passende etikettering, der angiver arten af det solgte produkt; denne fremgangsmåde, som gør det muligt for forbrugeren at foretage sit valg med fuldt kendskab til produktet, er den bedst egnede, fordi den skaber færrest hindringer for den fri samhandel;

EF's lovgivende myndighed bør vedtage de foranstaltninger, der følger af denne retspraksis —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 79/112/EØF ændres således:

1) Følgende nye betragtning tilføjes efter sjette betragtning:

»dette indebærer, at medlemsstaterne under overholdelse af traktaten kan stille sproglige krav;«.

2) I artikel 3, stk. 1, indsættes følgende nummer:

»2a) mængden af visse ingredienser eller kategorier af ingredienser, jf. artikel 7«.

3) Artikel 5, stk. 1, affattes således:

»1. Et levnedsmiddels varebetegnelse er den betegnelse, der er anvendt i de for dette levnedsmiddel gældende EF-retsakter.

a) I mangel af EF-bestemmelser er et levnedsmiddels varebetegnelse den betegnelse, der er anvendt i de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor salget til den endelige forbruger eller til etableringer finder sted.

I mangel heraf udgøres varebetegnelsen af det navn, der har vundet hævd i den medlemsstat, hvor salget til den endelige forbruger eller til etableringer finder sted, eller af en beskrivelse af levnedsmidlet

⁽¹⁾ EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 1. Direktivet er senest ændret ved Kommissionens direktiv 93/102/EF (EFT nr. L 291 af 25. 11. 1993, s. 14).

⁽²⁾ EFT nr. C 122 af 14. 5. 1992, s. 12, og EFT nr. C 118 af 29. 4. 1994, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. C 332 af 16. 12. 1992, s. 3.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 27. oktober 1993 (EFT nr. C 315 af 22. 11. 1993, s. 102). Rådets fælles holdning af 15. juni 1995 (EFT nr. C 182 af 15. 7. 1995, s. 1). Europa-Parlamentets afgørelse af 25. oktober 1995 (EFT nr. C 308 af 20. 11. 1995, s. 30). Europa-Parlamentets afgørelse af 10. december 1996 og Rådets afgørelse af 10. januar 1997.

og om nødvendigt af dets brug, der skal være så nøjagtig, at køberen oplyses om dets egentlige art og kan skelne det fra andre levnedsmidler, som det kunne forveksles med.

- b) Det er ligeledes tilladt at anvende den varebetegnelse i afsætningsmedlemsstaten, hvorunder varen lovligt fremstilles og afsættes i producentmedlemsstaten.

Hvis anvendelsen af dette direktivs øvrige bestemmelser, herunder artikel 3, ikke er tilstrækkelig til, at forbrugerne i afsætningsmedlemsstaten kan gøre sig bekendt med levnedsmidlets egentlige art og kan skelne det fra andre levnedsmidler, som det kunne forveksles med, skal producentmedlemsstatens varebetegnelse dog suppleres med yderligere beskrivende oplysninger, der anføres i tilknytning til varebetegnelsen.

- c) Det kan undtagelsesvis forekomme, at producentmedlemsstatens varebetegnelse ikke anvendes i afsætningsmedlemsstaten, fordi det levnedsmiddel, varebetegnelsen vedrører, i henseende til sin sammensætning eller fremstilling adskiller sig så meget fra det levnedsmiddel, der er kendt under denne betegnelse, at bestemmelserne i litra b) ikke er tilstrækkelige til at sikre korrekt oplysning af forbrugerne i afsætningsmedlemsstaten.*

- 4) Artikel 6, stk. 2, litra c), affattes således:

- »c) varer, der består af en enkelt ingrediens,
- hvis varebetegnelsen er identisk med ingrediensbetegnelsen, eller
 - hvis ingrediensens art klart kan udledes af varebetegnelsen.*

- 5) Artikel 6, stk. 5, litra b), første led, affattes således:

- kan ingredienser, der henhører under en af de i bilag I anførte kategorier, og som indgår i et andet levnedsmiddel, betegnes alene ved navnet på denne kategori;

ændringer til listen over kategorier i bilag I kan vedtages efter fremgangsmåden i artikel 17;

den i bilag I anførte betegnelse »stivelse« skal dog altid, hvis denne ingrediens kan indeholde gluten, suppleres med en oplysning om dens særlige vegetabiliske oprindelse*.

- 6) Artikel 6, stk. 5, litra b), andet led, affattes således;

- skal ingredienser, der henhører under en af de i bilag II anførte kategorier, betegnes ved navnet på denne kategori, efterfulgt af deres specifikke navn eller deres EØF-nummer; for så vidt angår en

ingrediens, der henhører under flere kategorier, angives den, der svarer til ingrediensens hovedfunktion i levnedsmidlet;

de ændringer, der skal foretages i dette bilag som følge af den videnskabelige og tekniske udvikling, vedtages i henhold til fremgangsmåden i artikel 17;

den i bilag II anførte betegnelse »modificeret stivelse« skal dog altid, hvis denne ingrediens kan indeholde gluten, suppleres med en oplysning om dens særlige vegetabiliske oprindelse*.

- 7) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. Mængden af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, der er anvendt til fremstilling eller tilberedning af et levnedsmiddel, angives i overensstemmelse med denne artikel.

2. Den i stk. 1 nævnte angivelse er obligatorisk,

- a) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser indgår i varebetegnelsen eller sædvanligvis af forbrugeren forbindes med varebetegnelsen, eller

- b) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser fremhæves i mærkningen ved hjælp af ord, billeder eller en grafisk fremstilling, eller

- c) hvis den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser er væsentlig med henblik på at karakterisere et levnedsmiddel og adskille det fra andre varer, som det ellers kunne forveksles med på grund af sin betegnelse eller sit udseende, eller

- d) i andre tilfælde, der fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 17.

3. Stk. 2 finder ikke anvendelse

- a) hvis der er tale om en ingrediens eller en kategori af ingredienser

— hvis drænedet nettovægt er angivet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 4, eller

— hvis mængde i forvejen skal figurere i mærkningen i medfør af fællesskabsbestemmelser

— som anvendes i små mængder til aromatisering

— som, selv om den figurerer i varebetegnelsen, ikke vil være afgørende for forbrugerens valg i afsætningslandet, fordi variationen i mængde ikke er så væsentlig, at den kendetegner levnedsmidlet eller adskiller det fra lignende levnedsmidler; i tvivlstilfælde afgøres det efter fremgangsmåden i artikel 17, om forudsætningerne i dette led er opfyldt

b) hvis der findes specifikke fællesskabsbestemmelser, der fastlægger en bestemt mængde af en ingrediens eller en kategori af ingredienser, uden at denne skal angives i mærkningen

c) i de tilfælde, der er omfattet af artikel 6, stk. 5, litra a), fjerde og femte led

d) i de andre tilfælde, der fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 17.

4. Den angivne mængde udtrykt i procent svarer til mængden af ingrediensen eller ingredienserne på det tidspunkt, hvor de anvendes. Der kan dog i fællesskabsbestemmelser fastsættes undtagelser fra dette princip for visse levnedsmidler. Sådanne bestemmelser vedtages efter fremgangsmåden i artikel 17.

5. Den i stk. 1 nævnte angivelse skal figurere i levnedsmidlets varebetegnelse eller i umiddelbar nærhed af denne eller i ingredienslisten i forbindelse med den pågældende ingrediens eller kategori af ingredienser.

6. Denne artikel finder anvendelse med forbehold af Fællesskabets bestemmelser om næringsdeklaration for levnedsmidler.*

8) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 13a

1. Medlemsstaterne sørger for at forbyde handel med levnedsmidler på deres område, hvis angivelserne efter artikel 3 og artikel 4, stk. 2, ikke er anført på et for brugeren let forståeligt sprog, medmindre forbrugeroplysningen for så vidt angår en eller flere angivelser faktisk sikres ved andre foranstaltninger, som fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 17.

2. Den medlemsstat, hvor varen afsættes, kan under overholdelse af traktaten på sit område kræve, at disse angivelser som minimum figurerer på ét eller flere af de officielle EF-sprog efter statens eget valg.

3. Stk. 1 og 2 er ikke til hinder for, at angivelserne kan anføres på flere sprog.*

9) Artikel 14, stk. 2, udgår.

Artikel 2

Medlemsstaterne ændrer om nødvendigt deres love og administrative bestemmelser for at:

— tillade handel med produkter, der opfylder kravene i dette direktiv, senest den 14. august 1998

— forbyde handel med produkter, der ikke opfylder kravene i dette direktiv, senest den 14. februar 2000. Produkter, der ikke opfylder direktivets krav, men som er mærket inden denne dato, kan dog afsættes, så længe lager haves.

Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om disse love og bestemmelser.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. januar 1997

På Europa-Parlamentets vegne *På Rådets vegne*

J. M. GIL-ROBLES

G. ZALM

Formand

Formand

KOMMISSIONENS ERKLÆRING

Kommissionen erklærer sig indforstået med ændringen af artikel 6, stk. 5, litra b), første og andet led. Den vil snarest i overensstemmelse med proceduren i direktivets artikel 17 forelægge Den Stående Levnedsmiddelkomité et udkast til direktiv om ændring af bilag I og II i direktiv 79/112/EØF for at bringe disse i overensstemmelse med ændringen af direktivets artikel 6.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 97/5/EF

af 27. januar 1997

om grænseoverskridende pengeoverførsler

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Monetære Institut,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 22. november 1996 og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Antallet af grænseoverskridende betalinger vokser støt, efterhånden som etableringen af det indre marked og udviklingen hen imod en fuldstændig økonomisk og monetær union fører til øget samhandel og større bevægelighed for personer inden for Fællesskabet; pengeoverførsler tegner sig mængde- og beløbsmæssigt for en betragtelig del af de grænseoverskridende betalinger;
- (2) det er af afgørende betydning for privatpersoner og virksomheder, især små og mellemstore virksomheder, at pengeoverførsler kan effektueres hurtigt, pålideligt og billigt fra en del af Fællesskabet til en anden; som anført i Kommissionens meddelelse om anvendelse af EF's konkurrenceregler på grænseoverskridende pengeoverførsler⁽⁴⁾ skulle øget konkurrence på markedet for pengeoverførsler føre til bedre service og lavere priser;
- (3) formålet med dette direktiv er at fortsætte de fremskridt, der er gjort i forbindelse med etableringen af
 - det indre marked, især med hensyn til liberalisering af kapitalbevægelserne, og med henblik på gennemførelse af Den Økonomiske og Monetære Union; direktivets bestemmelser bør finde anvendelse på pengeoverførsler i medlemsstaternes valutaer og ecu;
 - (4) Europa-Parlamentet anmodede i sin beslutning af 12. februar 1993⁽⁵⁾ om, at der udarbejdes et rådsdirektiv om regler for grænseoverskridende betalingers gennemsigtighed og effektivitet;
 - (5) de spørgsmål, der er omfattet af dette direktiv, bør behandles adskilt fra de systembetingede spørgsmål, der fortsat er under overvejelse i Kommissionen; det kan blive nødvendigt at fremsætte endnu et forslag, der skal omfatte disse systembetingede spørgsmål, især problemet vedrørende endelig afregning (settlement finality);
 - (6) det foreliggende direktiv har til formål at forbedre de grænseoverskridende pengeoverførsler og dermed bistå Det Europæiske Monetære Institut (EMI) med at effektivisere disse pengeoverførsler som led i forberedelsen af Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase;
 - (7) det foreliggende direktiv bør i forlængelse af de mål, der er omhandlet i anden betragtning, finde anvendelse på alle pengeoverførsler af beløb på under 50 000 ECU;
 - (8) i overensstemmelse med traktatens artikel 3 B, stk. 3, og med henblik på at sikre gennemsigtigheden indeholder dette direktiv de minimumskrav, der er nødvendige for at sikre en tilstrækkelig kundeinformation både før og efter effektueringen af en grænseoverskridende pengeoverførsel; til disse krav hører oplysning om kundernes klage- og ankenuligheder og om de nærmere bestemmelser om adgangen hertil; dette direktiv indeholder visse — navnlig kvalitetsmæssige — minimumskrav til effektueringen, som de institutter, der foretager grænseoverskridende pengeoverførsler, skal overholde, herunder forpligtelsen til at effektuere den grænseoverskridende pengeoverførsel i henhold til kundens instrukser; dette direktiv er i overensstemmelse med principperne i Kommissionens henstilling 90/109/EØF af 14. februar 1990 om gennemsigtighed med hensyn

⁽¹⁾ EFT nr. C 360 af 17. 12. 1994, s. 13, og EFT nr. C 199 af 3. 8. 1995, s. 16.⁽²⁾ EFT nr. C 236 af 11. 9. 1995, s. 1.⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 19. maj 1995 (EFT nr. C 151 af 19. 6. 1995, s. 370), Rådets fælles holdning af 4. december 1995 (EFT nr. C 353 af 30. 12. 1995, s. 52), Europa-Parlamentets afgørelse af 13. marts 1996 (EFT nr. C 96 af 1. 4. 1996, s. 74), Rådets afgørelse af 19. december 1996 og Europa-Parlamentets afgørelse af 16. januar 1997.⁽⁴⁾ EFT nr. C 251 af 27. 9. 1995, s. 3.⁽⁵⁾ EFT nr. C 72 af 15. 3. 1993, s. 158.

til bankvilkår for gennemførelsen af grænseoverskridende finansielle transaktioner⁽¹⁾; dette direktiv berører ikke Rådets direktiv 91/308/EØF af 10. juni 1991 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge⁽²⁾;

- (9) dette direktiv bør bidrage til at afkorte maksimumsfristen for effektivering af grænseoverskridende pengeoverførsler og tilskynde de institutter, der allerede arbejder med meget korte frister, til at fortsætte hermed;

- (10) Kommissionen bør i den rapport, som den senest to år efter gennemførelsen af dette direktiv skal forelægge Europa-Parlamentet og Rådet, navnlig redegøre for spørgsmålet om, hvilken frist der under hensyntagen til såvel den tekniske udvikling som situationen i hver af medlemsstaterne skal gælde, når der ikke er aftalt nogen frist mellem ordregiveren og dennes institut;

- (11) institutterne bør have tilbagebetalingspligt i tilfælde af, at pengeoverførslen ikke gennemføres; tilbagebetalingspligt kan medføre et ansvar for institutterne, som, hvis det ikke var begrænset, kunne få konsekvenser for deres evne til at opfylde solvenskravet; tilbagebetalingspligten bør derfor gælde for beløb på op til 12 500 ECU;

- (12) artikel 8 berører ikke den nationale lovgivnings generelle bestemmelser om, at et institut er ansvarligt over for ordregiveren, hvis en grænseoverskridende pengeoverførsel ikke er blevet fuldt gennemført som følge af en fejl fra det pågældende instituts side;

- (13) blandt de forhold, som institutter, der medvirker ved effektivering af en grænseoverskridende pengeoverførsel, kan komme ud for, herunder forhold i forbindelse med insolvens, skal navnlig fremhæves forhold, der skyldes force majeure, idet definitionen af force majeure i artikel 4, stk. 6, i Rådets direktiv 90/314/EØF af 13. juni 1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure⁽³⁾ lægges til grund;

- (14) der bør findes fyldestgørende og effektive klage- og ankeprocedurer i medlemsstaterne til bilæggelse af eventuelle tvister mellem kunder og institutter, så vidt muligt på grundlag af eksisterende procedurer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

AFDELING I

ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Anvendelsesområde

Dette direktiv finder anvendelse på grænseoverskridende pengeoverførsler i medlemsstaternes valutaer og ecu op til modværdien af 50 000 ECU, som effektueres af kreditinstitutter og andre institutter efter ordre fra andre personer end dem, der er omhandlet i artikel 2, litra a), b) og c).

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- a) »kreditinstitut«: et institut som defineret i artikel 1 i direktiv 77/780/EØF⁽⁴⁾, samt en filial, som defineret i artikel 1, tredje led, i nævnte direktiv og beliggende i Fællesskabet, af et kreditinstitut, hvis hovedsæde er beliggende uden for Fællesskabet, og som udfører grænseoverskridende pengeoverførsler som led i sin erhvervsvirksomhed
- b) »andet institut«: enhver fysisk eller juridisk person — bortset fra et kreditinstitut — der som led i sin erhvervsvirksomhed udfører grænseoverskridende pengeoverførsler
- c) »finansiell institution«: en institution som defineret i artikel 4, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 3604/93 af 13. december 1993 om fastlæggelse af definitioner med henblik på gennemførelse af forbuddet mod privilegeret adgang i henhold til traktatens artikel 104 A⁽⁵⁾
- d) »institut«: et kreditinstitut eller institut; med henblik på artikel 6, 7 og 8 betragtes filialer af samme kreditinstitut i forskellige medlemsstater som særskilte institutter, når de medvirker ved effektivering af en grænseoverskridende pengeoverførsel
- e) »formidlende institut«: et institut, der hverken er ordregiverens eller modtagerens institut, og som medvirker ved effektivering af en grænseoverskridende pengeoverførsel

⁽¹⁾ EFT nr. L 67 af 15. 3. 1990, s. 39.

⁽²⁾ EFT nr. L 166 af 28. 6. 1991, s. 77.

⁽³⁾ EFT nr. L 158 af 23. 6. 1990, s. 59.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 322 af 17. 12. 1977, s. 30. Direktivet er senest ændret ved direktiv 95/26/EF (EFT nr. L 168 af 18. 7. 1995, s. 7).

⁽⁵⁾ EFT nr. L 332 af 31. 12. 1993, s. 4.

- f) »grænseoverskridende pengeoverførsel«: en transaktion, som effektueres på en ordregivers initiativ via et institut eller en filial af et institut i en medlemsstat, med henblik på at stille en sum penge til rådighed for en modtager i et institut eller en filial af et institut i en anden medlemsstat; ordregiver og modtager kan være én og samme person
- g) »ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel«: enhver form for ubetinget instruks fra en ordregiver direkte til et institut om at effektuere en grænseoverskridende pengeoverførsel
- h) »ordregiver«: en fysisk eller juridisk person, der giver ordre om effektuering af en grænseoverskridende pengeoverførsel til fordel for en modtager
- i) »modtager«: den endelige modtager af en grænseoverskridende pengeoverførsel, som får det overførte beløb stillet til rådighed på en konto, som han kan disponere over
- j) »kunde«: ordregiver eller modtager, alt efter tilfældet
- k) »referencerentesats«: en rentesats, som anvendes ved beregning af kompensation, og som fastsættes efter reglerne i den medlemsstat, hvor det institut, der skal betale kunden kompensation, er beliggende
- l) »acceptdato«: den dato, hvor alle et instituts krav om tilstrækkelig finansiel dækning og nødvendige oplysninger for at effektuere en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel er opfyldt.

AFDELING II

GENNEMSIGTIGHED I VILKÅRENE FOR GRÆNSEOVERSKRIDENDE PENGEOVERFØRSLER

Artikel 3

Forhåndsoplysninger om vilkårene for grænseoverskridende pengeoverførsler

Institutterne stiller skriftlige oplysninger om vilkårene for grænseoverskridende pengeoverførsler til rådighed for deres faktiske og potentielle kunder i en let forståelig form, eventuelt ad elektronisk vej. Oplysningerne skal mindst omfatte følgende:

- angivelse af, hvor lang tid der går ved instituttets effektuering af en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel, før beløbet krediteres modtagerens instituts konto. Starttidspunktet for beregningen af tidsfristen skal være klart angivet
- angivelse af, hvor lang tid der går ved modtagelse af en grænseoverskridende pengeoverførsel, før det

beløb, som krediteres instituttets konto, krediteres modtagerens konto

- de nærmere bestemmelser for beregning af alle provisioner og gebyrer, som kunden skal betale instituttet, i givet fald med angivelse af beregningssats
- den valørdato, som instituttet i givet fald anvender
- angivelse af kundens klage- og ankemuligheder, og hvorledes disse kan udnyttes
- angivelse af de anvendte referencevekselskurser.

Artikel 4

Oplysninger efter en grænseoverskridende pengeoverførsel

Institutterne giver efter effektuering eller modtagelse af en grænseoverskridende pengeoverførsel deres kunder klare, skriftlige oplysninger i en let forståelig form, eventuelt ad elektronisk vej, medmindre kunderne udtrykkeligt giver afkald herpå. Oplysningerne skal mindst omfatte følgende:

- en reference, der gør det muligt for kunden at identificere den grænseoverskridende pengeoverførsel
- overførselsbeløbets oprindelige størrelse
- summen af alle de gebyrer og provisioner, som kunden skal betale
- den valørdato, som instituttet i givet fald anvender.

Hvis ordregiveren har præciseret, at omkostningerne i forbindelse med den grænseoverskridende pengeoverførsel helt eller delvis skal afholdes af modtageren, skal modtagerens institut meddele modtageren dette.

I tilfælde af valutaomregning skal det institut, der har foretaget omregningen, oplyse sin kunde om den anvendte vekselkurs.

AFDELING III

INSTITUTTERNES MINIMUMSFORPLIGTELSE I FORBINDELSE MED GRÆNSEOVERSKRIDENDE PENGEOVERFØRSLER

Artikel 5

Instituttets særlige forpligtelser

I forbindelse med en grænseoverskridende pengeoverførsel, hvis nærmere omstændigheder er præciseret, skal et institut på kundens anmodning — medmindre det ikke ønsker at indgå i forretningsforbindelse med den pågældende kunde — forpligte sig med hensyn til tidsfristen for overførslen samt provisioner og gebyrer i tilknytning hertil med undtagelse af dem, der afhænger af den anvendte vekselkurs.

*Artikel 6***Forpligtelser i forbindelse med overførselstiden**

1. Ordregiverens institut skal effektuere den grænseoverskridende pengeoverførsel inden for den tidsfrist, der er aftalt med ordregiveren.

Hvis den aftalte tidsfrist ikke overholdes, eller — såfremt der ikke er aftalt nogen frist — beløbet ikke er krediteret modtagerens instituts konto inden slutningen af den femte bankdag efter acceptdatoen for ordren om en grænseoverskridende pengeoverførsel, skal ordregiverens institut yde ordregiveren kompensation.

Kompensationen består i betaling af en rente, der på grundlag af referencerentesatsen beregnes af overførselsbeløbet for perioden mellem:

- udløbet af den aftalte frist eller, såfremt der ikke er aftalt nogen frist, slutningen af den femte bankdag efter acceptdatoen for ordren om en grænseoverskridende pengeoverførsel, og
- den dato, hvor beløbet krediteres modtagerens instituts konto.

På samme måde skal et formidlende institut yde kompensation til ordregiverens institut, hvis det formidlende institut er årsag til, at en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel ikke er blevet effektueret inden for den aftalte tidsfrist eller, såfremt der ikke er aftalt nogen frist, inden slutningen af den femte bankdag efter acceptdatoen for ordren om en grænseoverskridende pengeoverførsel.

2. Modtagerens institut skal stille det overførte beløb til rådighed for modtageren inden for den tidsfrist, der er aftalt med denne.

Hvis den aftalte tidsfrist ikke overholdes, eller — såfremt der ikke er aftalt nogen frist — beløbet ikke er krediteret modtagerens konto ved slutningen af den bankdag, der følger efter den dag, hvor beløbet er blevet krediteret modtagerens instituts konto, skal modtagerens institut yde modtageren kompensation.

Kompensationen består i betaling af en rente, der på grundlag af referencerentesatsen beregnes af overførselsbeløbet for perioden mellem

- udløbet af den aftalte frist eller, såfremt der ikke er aftalt nogen frist, slutningen af den bankdag, der følger efter den dag, hvor beløbet er blevet krediteret modtagerens instituts konto, og
- den dato, hvor beløbet krediteres modtagerens konto.

3. Der ydes ingen kompensation i henhold til stk. 1 og 2, når ordregiverens henholdsvis modtagerens institut kan godtgøre, at forsinkelsen skyldes ordregiveren henholdsvis modtageren.

4. Stk. 1, 2 og 3 berører på ingen måde de rettigheder, som kunder og institutter, der har medvirket ved effektiviteten af ordren om grænseoverskridende pengeoverførsel, i øvrigt har.

*Artikel 7***Pligt til at effektuere den grænseoverskridende pengeoverførsel i overensstemmelse med instrukserne**

1. Fra den dato, hvor ordregiverens institut, eventuelle formidlende institutter og modtagerens institut har accepteret en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel, er de hver især forpligtede til at effektuere den pågældende pengeoverførsel med det fulde beløb, medmindre ordregiveren har præciseret, at omkostningerne i forbindelse med den grænseoverskridende pengeoverførsel helt eller delvis skal afholdes af modtageren.

Første afsnit berører ikke modtagerens kreditinstituts mulighed for at opkræve et gebyr hos modtageren for forvaltning af dennes konto i overensstemmelse med gældende regler og sædvane. Imidlertid kan dette gebyr ikke benyttes til at fritage det pågældende institut for de i nævnte afsnit fastsatte forpligtelser.

2. Uden at dette berører eventuelle andre krav, er ordregiverens institut, når det selv eller et formidlende institut har foretaget et fradrag i overførselsbeløbet i strid med stk. 1, forpligtet til, hvis ordregiveren kræver det, at overføre det pågældende beløb til modtageren uden fradrag af nogen art og for egen regning, medmindre ordregiveren kræver, at beløbet skal krediteres ham.

Ethvert formidlende institut, som foretager et fradrag i strid med stk. 1, er forpligtet til uden fradrag af nogen art og for egen regning at overføre det pågældende beløb til ordregiverens institut eller, hvis ordregiverens institut kræver det, til modtageren af den grænseoverskridende pengeoverførsel.

3. Når misligholdelse af forpligtelsen til at effektuere ordren om den grænseoverskridende pengeoverførsel i overensstemmelse med ordregiverens instruks skyldes modtagerens institut, er dette institut forpligtet til for egen regning at kreditere modtageren ethvert beløb, der fejlagtigt er fradraget, uden at dette berører eventuelle andre krav.

*Artikel 8***Institutternes tilbagebetalingspligt ved ikke-gennemførte pengeoverførsler**

1. Hvis ordregiverens institut har accepteret en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel, og det overførte beløb ikke krediteres modtagerens instituts konto, er ordregiverens institut, uden at dette berører eventuelle andre krav, forpligtet til at kreditere ordregiveren overførselsbeløbet, dog højst 12 500 ECU, plus

- renter, der på grundlag af referencerentesatsen beregnes af overførselsbeløbet for perioden mellem datoen for ordren om grænseoverskridende pengeoverførsel og krediteringsdatoen, og
- de gebyrer, som ordregiveren har betalt i forbindelse med den grænseoverskridende pengeoverførsel.

Disse beløb stilles til rådighed for ordregiveren inden for en tidsfrist på fjorten bankdage efter den dato, hvor ordregiveren har fremsat sit krav, medmindre det overførte beløb i mellemtiden er blevet krediteret modtagerens instituts konto.

Dette krav kan ikke fremsættes før udløbet af den tidsfrist for effektivering af den grænseoverskridende pengeoverførsel, som er aftalt mellem ordregiveren og dennes institut, eller, såfremt der ikke er aftalt nogen frist, udløbet af den tidsfrist, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, andet afsnit.

Ethvert formidlende institut, der har accepteret en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel, er tilsvarende forpligtet til for egen regning at tilbagebetale overførselsbeløbet plus renter og gebyrer til det institut, som afgav instruks om overførslen. Hvis en grænseoverskridende pengeoverførsel ikke er blevet fuldt gennemført, fordi sidstnævnte institut har givet fejlagtige eller ufuldstændige instrukser, skal det formidlende institut bestræbe sig på i videst muligt omfang at tilbagebetale overførselsbeløbet.

2. Hvis en grænseoverskridende pengeoverførsel ikke er blevet fuldt gennemført, fordi et formidlende institut, der er valgt af modtagerens institut, ikke har effektueret ordren, er modtagerens institut uanset stk. 1 forpligtet til at stille det pågældende beløb, dog højst 12 500 ECU, til modtagerens rådighed.

3. Hvis en grænseoverskridende pengeoverførsel ikke er blevet fuldt gennemført, fordi ordregiveren har givet sit institut fejlagtige eller ufuldstændige instrukser, eller fordi et formidlende institut, der er udtrykkeligt valgt af ordregiveren, ikke har effektueret ordren, skal ordregiverens institut og de øvrige institutter, der har medvirket ved transaktionen, uanset stk. 1 bestræbe sig på i videst muligt omfang at tilbagebetale overførselsbeløbet.

Når ordregiverens institut får beløbet tilbagebetalt, er det forpligtet til at kreditere det ordregiverens konto. Institutterne, herunder ordregiverens institut, er ikke forpligtet til at tilbagebetale gebyrer og påløbne renter og kan fradrage de dokumenterede omkostninger, som tilbagebetalingen har medført.

Artikel 9

Force majeure

Uden at dette berører bestemmelserne i direktiv 91/308/EØF, er de institutter, der medvirker ved effektivering af

en ordre om grænseoverskridende pengeoverførsel, fritaget for forpligtelserne i henhold til nærværende direktiv, hvis de kan påberåbe sig force majeure, hvorved der forstås usædvanlige eller uforudsigelige omstændigheder, som den, der påberåber sig dem, ikke har nogen indflydelse på, og som han ikke har mulighed for at afværge, også selv om han udviser den størst mulige påpasselighed, og som er relevante for bestemmelserne i nærværende direktiv.

Artikel 10

Bilæggelse af tvister

Medlemsstaterne sørger for, at der findes fyldestgørende og effektive klage- og ankeprocedurer, så vidt muligt på grundlag af eksisterende procedurer, til bilæggelse af eventuelle tvister mellem en ordregiver og hans institut eller mellem en modtager og hans institut.

AFDELING IV

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 11

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 14. august 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste love og nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der omfatter af dette direktiv.

Artikel 12

Rapport til Europa-Parlamentet og Rådet

Senest to år efter datoen for gennemførelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv, eventuelt ledsaget af forslag til revision af direktivet.

Denne rapport skal på baggrund af situationen i hver enkelt medlemsstat og den tekniske udvikling navnlig vedrøre spørgsmålet om den frist, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1.

*Artikel 13***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 14***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. januar 1997.

På Europa-Parlamentets vegne

J. M. GIL-ROBLES

Formand

På Rådets vegne

G. ZALM

Formand

**FÆLLES ERKLÆRING — EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG
KOMMISSIONEN**

Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen noterer sig medlemsstaternes vilje til at bestræbe sig på at sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv fra den 1. januar 1999.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

AFGØRELSE Nr. 3/96 TRUFFET AF DEN BLANDEDE KOMMISSION
EF-EFTA — »FÆLLES FORSENDELSE«

af 5. december 1996

om ændring af artikel 50 i tillæg II til konventionen af 20. maj 1987 om en fælles
forsendelsesprocedure

(97/117/EF)

DEN BLANDEDE KOMMISSION HAR —

under henvisning til konventionen af 20. maj 1987 om en fælles forsendelsesprocedure, særlig artikel 15, stk. 3, litra a)⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Tillæg II til konventionen indeholder blandt andet bestemmelser om uregelmæssigheder i forbindelse med fælles forsendelse;

på grund af det antal af fælles forsendelser, der ikke afsluttes, bør der indføres regler for, at der også kan anvendes alternativ dokumentation til afslutning af fælles forsendelser i henhold til artikel 50 i tillæg II til konventionen af 20. maj 1987 —

a) ved at der fremlægges et told- eller handelsdokument attesteret af de kompetente myndigheder, hvoraf det fremgår, at de pågældende varer er blevet frembudt for bestemmelsestoldstedet eller, i tilfælde hvor artikel 111 anvendes, er afleveret til den godkendte modtager. Dokumentet skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til at muliggøre en identifikation af varerne, eller

b) ved at der fremlægges et tolddokument om varernes henførsel under en toldprocedure i et tredjeland, eller en genpart eller en fotokopi heraf; genparten eller fotokopien skal være bekræftet enten af det organ, der har påtegnet originalen, af det berørte tredjelands myndigheder eller et af landenes officielle myndigheder. Dokumentet skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til at muliggøre en identifikation af varerne.*

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den 1. marts 1997.

Artikel 1

Artikel 50 i tillæg II til konventionen affattes således:

»Artikel 50

Der kan på en for de kompetente myndigheder tilfredsstillende måde føres bevis for, at T 1- eller T 2-forsendelse er gennemført forskriftsmæssigt i henhold til artikel 34, stk. 2, litra d), i tillæg I:

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. december 1996.

På Den Blandede Kommissions vegne

James CURRIE

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 226 af 13. 8. 1987, s. 2.

**AFGØRELSE Nr. 4/96 TRUFFET AF DEN BLANDEDE KOMMISSION
EF-EFTA — »FÆLLES FORSENDELSE«**

af 5. december 1996

**om ændring af tillæg I, II og III til konventionen af 20. maj 1987 om en fælles
forsendelsesprocedure**

(97/118/EF)

DEN BLANDEDE KOMMISSION HAR —

under henvisning til konventionen af 20. maj 1987 om en fælles forsendelsesprocedure⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 3, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

I afgørelse nr. 1/95 truffet af Den Blandede Kommission EF-EFTA blev Republikken Polen, Den Slovakiske Republik, Den Tjekkiske Republik og Republikken Ungarn opfordret til hver især at blive kontraherende part i denne konvention;

i henhold til den i artikel 15a i denne konvention fastlagte procedure har disse landes tiltrædelser virkning fra den 1. juli 1996;

som følge af disse tiltrædelser bør tillæg I, II og III til denne konvention samt de tilhørende formularer ændres ved at indføje de angivelser, som toldmyndighederne i almindelighed anvender i forbindelse med varers bevægelighed, oversat til de nye kontraherende parterers sprog, samt de koder, der svarer til de nye landes navne —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Artikel 22 i tillæg I til konventionen ændres, som følger:

1) I stk. 5 erstattes angivelsen »Forskelle: det toldsted, hvor varerne blev frembudt (navn og land)«, oversat til alle sprog i konventionens lande, med følgende:

•ES: Diferencias: mercancías presentadas en la oficina (nombre y país)

DA: Forskelle: det sted, hvor varerne blev frembudt (navn og land)

DE: Unstimmigkeiten: Stelle, bei der die Gestellung erfolgte (Name und Land)

EL: Διαφορές: εμπορεύματα προσκομισθέντα στο τελωνείο (Όνομα και χώρα)

EN: Differences: office where goods were presented (name and country)

FR: Différences: marchandises présentées au bureau (nom et pays)

IT: Differenze: ufficio al quale sono state presentate le merci (nome e paese)

NL: Verschillen: kantoor waar de goederen zijn aangebracht (naam en land)

PT: Diferenças: mercadorias apresentadas na estância (nome e país)

FI: Muutos: toimipaikka, jossa tavarat esitetty (nimi ja maa)

SV: Avvikelse: tullanstalt där varorna anmäldes (namn och land)

CS: Nesrovnalosti: úřad, kterému bylo zboží dodáno (název a země)

HU: Eltérések: Hivatal, ahol az áruk bemutatása megtörtént (név és ország)

IS: Breying: tollstjoraskriftstofa þar sem vörum var framvisad (Nafn og land)

NO: Forskjell: det tollsted hvor varene ble fremlagt (navn og land)

PL: Niezgodności: urząd w którym przedstawiono towar (nazwa i kraj)

SK: Nezrovnalosti: úrad, ktorému bol tovar predložený (názov a krajina)«.

2) I stk. 6:

a) Angivelsen »Udførsel fra⁽¹⁾« undergivet restriktioner, oversat til alle sprog i konventionens lande, erstattes med følgende:

•ES: Salida de⁽¹⁾ sometida a restricciones

DA: Udførsel fra⁽¹⁾ undergivet restriktioner

DE: Ausgang aus⁽¹⁾ Beschränkungen unterworfen

EL: Έξοδος από⁽¹⁾ υποκείμενη σε περιορισμούς

⁽¹⁾ EFT nr. L 226 af 13. 8. 1987, s. 2.

EN: Export from
 (¹) subject to restriction

FR: Sortie de
 (¹) soumise à des restrictions

IT: Uscita dalla (dall')
 (¹) soggetta a restrizioni

NL: Verlaten van
 (¹) aan beperkingen onderworpen

PT: Saída da
 (¹) sujeita a restrições

FI: Vienti
 (¹) rajoitusten alaista

SV: Utförsel från
 (¹) underkastad restriktioner

CS: Vývoz z
 (¹) podléhá omezením

HU: Indult
 (¹) korlátozások alá esik

IS: Utflutningur fra
 (¹) haour takmörkunum

NO: Utførsel fra
 (¹) underlagt restriksjoner

PL: Wywóz z
 (¹) podlega ograniczeniom

SK: Vývoz z
 (¹) podlieha obmedzeniam.

b) Angivelsen »Udførsel fra(¹) betinget af afgiftsbetaling«, oversat til alle sprog i konventionens lande, erstattes med følgende:

»ES: Salida de
 (¹) sujeta a pago de derechos

DA: Udførsel fra
 (¹) betinget af afgiftsbetaling

DE: Ausgang aus
 (¹) Abgabenerhebung unterworfen

EL: Έξοδος από
 (¹) υποκείμενη σε επιδάρυνση

EN: Export from
 (¹) subject to duty

FR: Sortie de
 (¹) soumise à imposition

IT: Uscita dalla (dall')
 (¹) soggetta a tassazione

NL: Verlaten van
 (¹) aan belastingheffing onderworpen

PT: Saída da
 (¹) sujeita a pagamento de imposições

FI: Vienti
 (¹) maksujen alaista

SV: Utförsel från
 (¹) underkastad avgifter

CS: Vývoz z
 (¹) podléhá clu, daním a poplatkům

HU: Indult
 (¹) vám-, adóköteles

IS: Gjaldskyldur utflutningur fra
 (¹)

NO: Utførsel fra
 (¹) belagt med avgifter

PL: Wywóz z
 (¹) podlega opłatom

SK: Vývoz z
 (¹) podlieha poplatkom.

c) Fodnote (¹) affattes således:

»(¹) Denne angivelse indeholder afhængig af det enkelte tilfælde og på den nævnte angivelses sprog ordet »Fællesskabet« eller »Ungarn« eller »Island« eller »Norge« eller »Polen« eller »Slovakiet« eller »Schweiz« eller »Den Tjekkiske Republik.«

Artikel 2

I tillæg II til konventionen foretages følgende ændringer:

1) I artikel 10 erstattes angivelsen »Udstedt efterfølgende«, oversat til alle sprog i konventionens lande, med følgende:

»ES: Expedido *a posteriori*

DA: Udstedt efterfølgende

DE: Nachträglich ausgestellt

EL: Εκδοθέν εκ των υστέρων

EN: Issued retroactively

FR: Délivré *a posteriori*

IT: Rilasciato *a posteriori*

NL: Achteraf afgegeven

PT: Emitido *a posteriori*

FI: Annettu jälkikäteen

SV: Utfärdat i efterhand

CS: Vystaveno dodatečně

HU: Utólag kiállítva

IS: Útgefið eftir á

NO: Utstedt i etterhånd

PL: Wystawiony z mocą wsteczną

SK: Vystavené dodatočne.

2) I artikel 34b, punkt 2, andet afsnit, erstattes angivelsen »anvendelse af artikel 34b, punkt 2, tredje afsnit, i tillæg II til konventionen af 20. maj 1987«, oversat til alle sprog i konventionens lande, med følgende:

•ES: aplicación del segundo párrafo del punto 2 del artículo 34 *ter* del apéndice II del Convenio de 20 de mayo de 1987

DA: anvendelse af artikel 34b, nr. 2, andet afsnit, tillæg II til konventionen af 20. maj 1987

DE: Anwendung von Artikel 34b Nummer 2 zweiter Unterabsatz der Anlage II des Übereinkommens vom 20. Mai 1987

EL: Εφαρμογή του άρθρου 34β σημείο 2 δεύτερο εδάφιο του προσαρτήματος II της σύμβασης της 20ής Μαΐου 1987,

EN: application of the second paragraph of Article 34 B (2) of Appendix II of the Convention of 20 May 1987

FR: application de l'article 34 *ter* point 2 deuxième alinéa de l'appendice II de la convention du 20 mai 1987

IT: applicazione dell'articolo 34 *ter*, punto 2, secondo comma dell'appendice II della convenzione del 20 maggio 1987

NL: toepassing van artikel 34 *ter*, punt 2, tweede alinea, van aanhangsel II bij de Overeenkomst van 20 mei 1987

PT: aplicação do ponto 2, segundo parágrafo, do artigo 34º B do apêndice 2 da Convenção de 20 de Maio de 1987

FI: 20 päivänä toukokuuta 1987 tehdyn yleissopimuksen liitteessä II olevan 34 b artiklan 2 kohdan toista alakohtaa sovellettu

SV: tillämpning av artikel 34 b punkt 2 andra stycket i bilaga II till konventionen av den 20 maj 1987

CS: Použití čl. 34 b, bod 2, druhý pododstavec přílohy II Úmluvy z 20. května 1987

HU: az 1987 május 20-i Egyezmény II. Melléklet 34b. cikk 2. bekezdés második albekezdés alkalmazása

IS: Beiting b-lidar 2. mgr. 2. tölul, 34. gr. II vidbætis vid samninginn frá 20. maí 1987

NO: anvendelse av Artikkel 34 b, paragraf 2, andre avsnitt av vedlegg II til konvensjonen av 20. mai 1987

PL: zastosowanie Art. 34b ust.2, drugi podustęp Zał. II Konwencji z dn. 20. maja 1987

SK: Uplatnenie článku 34 b, odsek 2, druhý pododsek prílohy II Dohovoru z 20. mája 1987.

DE: Beschränkte Geltung

EL: Περιορισμένη ισχύς

EN: Limited validity

FR: Validité limitée

IT: Validità limitata

NL: Beperkte geldigheid

PT: Validade limitada

FI: Voimassa rajoitetusti

SV: Begränsad giltighet

CS: Omezená platnost

HU: Korlátozott érvényű

IS: Takmarkað gildissvið

NO: Begrenset gyldighet

PL: Ograniczona ważność

SK: Obmedzená platnosť.

4) I artikel 107, stk. 1, erstattes angivelsen »Forenklet procedure«, oversat til alle sprog i konventionens lande, med følgende:

•ES: Procedimiento simplificado

DA: Forenklet procedure

DE: Vereinfachtes Verfahren

EL: Απλουστευμένη διαδικασία

EN: Simplified procedure

FR: Procédure simplifiée

IT: Procedura semplificata

NL: Vereenvoudigde regeling

PT: Procedimento simplificado

FI: Yksinkertaistettu menettely

SV: Förenklat förfarande

CS: Zjednodušen postup

HU: Egyszerűsített eljárás

IS: Einfölduð afgreiðsla

NO: Forenklet prosedyre

PL: Procedura uproszczona

SK: Zjednodušen režim.

5) I artikel 109, stk. 2 erstattes angivelsen »Fritaget for underskrift«, oversat til alle sprog i konventionens lande, med følgende:

•ES: Dispensa de firma

DA: Fritaget for underskrift

DE: Freistellung von der Unterschriftsleistung

EL: Δεν απαιτείται υπογραφή

EN: Signature waived

FR: Dispense de signature

IT: Dispensa dalla firma

3) I artikel 44, andet afsnit, erstattes angivelsen »Begrænset gyldighed«, oversat til alle sprog i konventionens lande, med følgende:

•ES: Validez limitada

DA: Begrænset gyldighed

NL: Van ondertekening vrijgesteld
 PT: Dispensada a assinatura
 FI: Vapautettu allekirjoituksesta
 SV: Befriad från underskrift

CS: Osvobození od podpisu
 HU: Aláírás alóli mentesség
 IS: Undanbegið undirskrift
 NO: Fritatt for underskrift
 PL: Zwolniony ze składania podpisu
 SK: Oslobodenie od podpisu.

- 6) I artikel 121, stk. 2, erstattes angivelsen »Forenklet procedure«, oversat til alle sprog i konventionens lande, med følgende:

•ES: Procedimiento simplificado
 DA: Forenklet procedure
 DE: Vereinfachtes Verfahren
 EL: Απλουστευμένη διαδικασία
 EN: Simplified procedure
 FR: Procédure simplifiée
 IT: Procedura semplificata
 NL: Vereenvoudigde regeling
 PT: Procedimento simplificado
 FI: Yksinkertaistettu menettely
 SV: Förenklat förfarande

CS: Zjednodušený postup
 HU: Egyszerűsített eljárás
 IS: Einfölduð afgreiðsla
 NO: Forenklet prosedyre
 PL: Procedura uproszczona
 SK: Zjednodušen režim.

- 7) I artikel 122, stk. 2, erstattes angivelsen »Fritaget for underskrift«, oversat til alle sprog i konventionens lande, med følgende:

•ES: Dispensa de firma
 DA: Fritaget for underskrift
 DE: Freistellung von der Unterschriftsleistung
 EL: Δεν απαιτείται υπογραφή
 EN: Signature waived
 FR: Dispense de signature
 IT: Dispensa dalla firma
 NL: Van ondertekening vrijgesteld
 PT: Dispensada a assinatura
 FI: Vapautettu allekirjoituksesta
 SV: Befriad från underskrift

CS: Osvobození od podpisu
 HU: Aláírás alóli mentesség
 IS: Undanbegið undirskrift
 NO: Fritatt for underskrift
 PL: Zwolniony ze składania podpisu
 SK: Oslobodenie od podpisu.

Artikel 3

Bilag IV (samlet kaution), V (enkelt kaution), VI (fast kaution) og VII (kautionsattest) til tillæg II i konventionen erstattes af de bilag, der er anført i bilag A, B, C og D til denne afgørelse.

Artikel 4

I tillæg III til konventionen foretages følgende ændringer:

- 1) I bilag IX til tillæg III »Koder til udfyldelse af de formularer, der benyttes til udfærdigelse af T 1- og T 2-angivelser« ind sættes under »Rubrik 51: Planlagte grænseovergangstoldsteder« i listen over gældende koder for landeangivelse, følgende koder for Republikken Polen, Den Slovakiske Republik, Den Tjekkiske Republik og Republikken Ungarn:

— Republikken Polen	PL
— Den Slovakiske Republik	SK
— Den Tjekkiske Republik	CZ
— Republikken Ungarn	HU.

Artikel 5

De i bilag IV, V, VI og VII til tillæg II til konventionen omhandlede formularer (samlet kaution, enkelt kaution, fast kaution og kautionsattest), som blev benyttet inden datoen for denne afgørelses ikrafttræden, kan fortsat med forbehold af de tekstmæssige ændringer, der skal foretages, benyttes, indtil beholdningen er opbrugt, dog senest indtil den 31. december 1998.

Artikel 6

Denne afgørelse træder i kraft den 1. januar 1997.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. december 1996.

På Den Blandede Kommissions vegne

James CURRIE

Formand

BILAG A

»BILAG IV

MODEL I

FÆLLES FORSENDELSESPROCEDURE/FÆLLESSKABSFORSENDELSE

SAMLET KAUTION

(Samlet kaution for flere forsendelser i henhold til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure/flere forsendelser i henhold til de relevante fællesskabsforskrifter)

I. Kautionserklæring

1. Undertegnede ⁽¹⁾

med bopæl/forretningssted i ⁽²⁾

indestår ved garantitoldstedet

som selvskyldnerkautionist for et maksimumsbeløb på

over for Det Europæiske Fællesskab omfattende Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt over for Republikken Ungarn, Republikken Island, Kongeriget Norge, Republikken Polen, Den Slovakiske Republik, Det Schweiziske Edsforbund og Den Tjekkiske Republik ⁽³⁾

for de beløb, den hovedforpligtende ⁽⁴⁾

som følge af overtrædelser eller uregelmæssigheder begået under en af ham gennemført forsendelse i henhold til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure/fællesskabsforsendelse skylder eller kommer til at skyldes de nævnte stater i told, skatter, landbrugsimportafgifter og andre afgifter, både som primære og sekundære forpligtelser og med omkostninger og tillæg, dog med undtagelse af bøder.

2. Undertegnede forpligter sig til, efter første skriftlige påkrav fra de kompetente myndigheder i de i punkt 1 nævnte stater, at betale det krævede beløb indtil det ovenanførte maksimale beløb uden at kunne udskyde betalingen ud over en frist på tredive dage fra påkravet, medmindre undertegnede eller enhver anden, hvem det måtte vedrøre, inden udløbet af denne frist på en for de kompetente myndigheder fyldestgørende måde godtgør, at forsendelsen i henhold til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure/fællesskabsforsendelse er foretaget uden nogen af de i punkt 1 nævnte overtrædelser eller uregelmæssigheder.

De kompetente myndigheder kan efter anmodning fra undertegnede af grunde, der skønnes gyldige, forlænge den frist, inden for hvilken undertegnede skal betale de krævede beløb, ud over de tredive dage fra påkravet om betaling. Udgifterne som følge af tilståelsen af denne yderligere frist, herunder navnlig renter, skal beregnes således, at de svarer til det beløb, der ville være blevet forlangt på den pågældende medlemsstats valuta- og finansmarked.

Dette beløb kan kun reduceres med de beløb, der allerede er betalt på grundlag af denne kautionserklæring, såfremt kravene til undertegnede stilles i forbindelse med den forsendelse i henhold til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure/fællesskabsforsendelse, der er påbegyndt før modtagelsen af påkravet eller senest tredive dage efter denne modtagelse.

⁽¹⁾ Efternavn, fornavn, resp. firmanavn.

⁽²⁾ Fuldstændig adresse.

⁽³⁾ Navnet på den eller de kontraherende parter, hvis territorium ikke berøres, streges ud.

⁽⁴⁾ Efternavn og fornavn, resp. firmanavn, og fuldstændig adresse.

3. Denne kautionserklæring er bindende fra den dag, hvor den accepteres af garantitoldstedet.

Kautionforholdet kan til enhver tid opsiges af undertegnede samt af den stat, i hvilken garantitoldstedet er beliggende.

Opsigelsen får virkning den sekstende dag efter, at den er meddelt den anden part.

Undertegnede hæfter endvidere for betalingen af beløb, der forfalder som følge af forsendelse i henhold til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure/fællesskabsforsendelse inden for denne forpligtelses rammer, når disse forsendelser er påbegyndt før det tidspunkt, hvor ophævelsen har fået virkning; dette gælder også, når betalingen først kræves senere.

4. Med henblik på denne kautionserklæring vælger undertegnede processuel bopæl ⁽¹⁾ i ⁽²⁾

.....

samt i alle andre under punkt 1 nævnte stater hos

Stat	Efternavn og fornavn, resp. firmanavn, og fuldstændig adresse
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

Undertegnede anerkender, at alle formaliteter eller procesforanstaltninger, især postforsendelser og forkyndelser, der vedrører denne kautionserklæring, og som foretages skriftligt til en valgt processuel bopæl, er forpligtende for ham.

Undertegnede anerkender domstolene på de steder, hvor han har valgt processuel bopæl.

Undertegnede forpligter sig til at bibeholde de valgte processuelle bopæle eller kun at ændre en eller flere af dem, når garantitoldstedet forinden er blevet underrettet herom.

(Sted), den

.....

(Underskrift) ⁽³⁾

II. Garantitoldstedets godkendelse

Garantitoldstedet

Kautionserklæring godkendt den

.....

(Stempel og underskrift)

⁽¹⁾ Indeholder lovgivningen i en stat ikke bestemmelser om valg af processuel bopæl, skal kautionisten i alle andre under punkt 1 nævnte stater udpege procesfuldmægtige. Afgørelser af retstvister i forbindelse med denne kaution henhører under domstolene ved kautionistens og procesfuldmægtigenes bopæl (forretningssted). Forpligtelserne i forbindelse med punkt 4, andet og fjerde afsnit, skal aftales i overensstemmelse hermed.

⁽²⁾ Fuldstændig adresse.

⁽³⁾ Over underskriften skal vedkommende med håndskrift anføre »For overtagelse af kaution til et beløb af, og beløbet anføres med bogstaver.«

BILAG B

»BILAG V

MODEL II

FÆLLES FORSENDELSESPROCEDURE/FÆLLESSKABSFORSENDELSE

ENKELT KAUTION

(Kautions for en enkelt forsendelse i henhold til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure/en enkelt forsendelse i henhold til de relevante fællesskabsforskrifter)

I. Kautionserklæring

1. Undertegnede ⁽¹⁾

med bopæl/forretningssted i ⁽²⁾

indestår ved afgangstoldstedet

som selvskyldnerkautionist for et maksimumsbeløb på

over for Det Europæiske Fællesskab omfattende Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt over for Republikken Ungarn, Republikken Island, Kongeriget Norge, Republikken Polen, Den Slovakiske Republik, Det Schweiziske Edsforbund og Den Tjekkiske Republik ⁽³⁾

for de beløb, den hovedforpligtede ⁽⁴⁾

som følge af overtrædelser eller uregelmæssigheder begået under en af ham gennemført forsendelse i henhold til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure/fællesskabsforsendelse fra afgangstoldstedet

til bestemmelsestoldstedet

med de neden for anførte varer skylder eller kommer til at skyldes de nævnte stater i told, skatter, landbrugsimportafgifter og andre afgifter, både som primære og sekundære forpligtelser og med omkostninger og tillæg, dog med undtagelse af bøder.

2. Undertegnede forpligter sig til efter første skriftlige påkrav fra de kompetente myndigheder i de i punkt 1 nævnte stater at betale de krævede beløb uden at kunne udskyde betalingen ud over en frist på tredivende dage fra påkravet, medmindre undertegnede eller enhver anden, hvem det måtte vedrøre, inden udløbet af denne frist på en for de kompetente myndigheder fyldestgørende måde godtgør, at forsendelsen i henhold til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure/fællesskabsforsendelse er foretaget uden nogen af de i punkt 1 nævnte overtrædelser eller uregelmæssigheder.

De kompetente myndigheder kan efter anmodning fra undertegnede af grunde, der skønnes gyldige, forlænge den frist, inden for hvilken undertegnede skal betale de krævede beløb, ud over de tredivende dage fra påkravet om betaling. Udgifterne som følge af tilståelsen af denne yderligere frist, herunder navnlig renter, skal beregnes således, at de svarer til det beløb, der ville være blevet forlangt på den pågældende medlemsstats valuta- og finansmarked.

3. Denne kautionserklæring er bindende fra den dag, hvor den godkendes af afgangstoldstedet.

⁽¹⁾ Efternavn, fornavn, resp. firmanavn.

⁽²⁾ Fuldstændig adresse.

⁽³⁾ Navnet på den eller de kontraherende parter, hvis territorium ikke berøres, streges ud.

⁽⁴⁾ Efternavn og fornavn, resp. firmanavn og fuldstændig adresse.

4. Med henblik på denne kautionserklæring vælger undertegnede processuel bopæl ⁽¹⁾ i ⁽²⁾

.....

samt i alle andre under punkt 1 nævnte stater hos

Stat	Efternavn og fornavn, resp. firmanavn, og fuldstændig adresse
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

Undertegnede anerkender, at alle formaliteter eller procesforanstaltninger, især postforsendelser og forkyndelser, der vedrører denne kautionserklæring, og som foretages skriftligt til en valgt processuel bopæl, er forpligtende for ham.

Undertegnede anerkender domstolene på de steder, hvor han har valgt processuel bopæl.

Undertegnede forpligter sig til at bibeholde de valgte processuelle bopæle eller kun at ændre en eller flere af dem, når garantitoldstedet forinden er blevet underrettet herom.

(Sted), den

.....
(Underskrift) ⁽³⁾

II. Afgangstoldstedets godkendelse

Afgangstoldstedet

Kautionserklæring godkendt den for forsendelsen i henhold til T 1-/T 2-angivelse ⁽⁴⁾,

udstedt den under nr.

.....
(Stempel og underskrift)

⁽¹⁾ Indeholder lovgivningen i en stat ikke bestemmelser om valg af processuel bopæl, skal kautionisten i alle andre under punkt 1 nævnte stater udpege procesfuldmægtige. Afgørelser af retstvister i forbindelse med denne kaution henhører under domstolene ved kautionistens og procesfuldmægtigenes bopæl (forretningssted). Forpligtelserne i forbindelse med punkt 4, andet og fjerde afsnit, skal aftales i overensstemmelse hermed.

⁽²⁾ Fuldstændig adresse.

⁽³⁾ Over underskriften skal vedkommende med håndskrift anføre »For overtagelse af kautionen».

⁽⁴⁾ Det ikke gældende streges ud.

BILAG C

BILAG VI

MODEL III

FÆLLES FORSENDELSESPROCEDURE/FÆLLESSKABSFORSENDELSE

FAST KAUTION

(Systemet med fast kaution)

I. Kautionserklæring

1. Undertegnede ⁽¹⁾med bopæl/forretningssted i ⁽²⁾

indestår ved garantitoldstedet

som selvskyldnerkautionist over for Det Europæiske Fællesskab omfattende Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Hellske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Storhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland samt over for Republikken Ungarn, Republikken Island, Kongeriget Norge, Republikken Polen, Den Slovakiske Republik, Det Schweiziske Edsforbund og Den Tjekkiske Republik med et maksimalt beløb af 7 000 ECU for hvert sikkerhedsdokument for de beløb, som en hovedforpligtet som følge af overtrædelser eller uregelmæssigheder begået under forsendelser i henhold til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure/fællesskabsforsendelse, for hvilke undertegnede gennem udstedelse af et sikkerhedsdokument har påtaget sig kaution, kommer til at skyldes de nævnte stater i told, skatter, landbrugsimportafgifter og andre afgifter, både som primære og sekundære forpligtelser, og med omkostninger og tillæg, dog med undtagelse af bøder.

2. Undertegnede forpligter sig til efter første skriftlige påkrav fra de kompetente myndigheder i de i punkt 1 nævnte stater at betale de krævede beløb indtil 7 000 ECU for hvert sikkerhedsdokument, uden at kunne udskyde betalingen ud over en frist på tredivende dage fra påkravet, medmindre undertegnede eller enhver anden, hvem det måtte vedrøre, inden udløbet af denne frist på en for de kompetente myndigheder fyldestgørende måde godtgør, at forsendelsen i henhold til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure/fællesskabsforsendelse er foretaget uden nogen af de i punkt 1 nævnte overtrædelser eller uregelmæssigheder.

De kompetente myndigheder kan efter anmodning fra undertegnede af grunde, der skønnes gyldige, forlænge den frist, inden for hvilken undertegnede skal betale de krævede beløb, ud over de tredivende dage fra påkravet om betaling. Udgifterne som følge af tilståelsen af denne yderligere frist, herunder navnlig renter, skal beregnes således, at de svarer til det beløb, der ville være blevet forlangt på den pågældende medlemsstats valuta- og finansmarked.

3. Denne kautionserklæring er bindende fra den dag, hvor den accepteres af garantitoldstedet.

Kautionforholdet kan til enhver tid opsiges af undertegnede samt af den stat, i hvilken garantitoldstedet er beliggende.

Opsigelsen får virkning den sekstende dag efter, at den er meddelt den anden part.

Undertegnede hæfter endvidere for betalingen af de beløb, der forfalder som følge af forsendelser i henhold til konventionen om en fælles forsendelsesprocedure/fællesskabsforsendelse inden for denne forpligtelses rammer, når disse forsendelser er påbegyndt før det tidspunkt, hvor opsigelsen har fået virkning; dette gælder også, når betalingen først kræves senere.

⁽¹⁾ Efternavn, fornavn, resp. firmanavn.

⁽²⁾ Fuldstændig adresse.

4. Med henblik på denne kautionserklæring vælger undertegnede processuel bopæl ⁽¹⁾ i ⁽²⁾

.....

samt i alle andre under punkt 1 nævnte stater hos

Stat	Efternavn og fornavn, resp. firmanavn, og fuldstændig adresse
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	
.....	

Undertegnede anerkender, at alle formaliteter eller procesforanstaltninger, især postforsendelser og forkyndelser, der vedrører denne kautionserklæring, og som foretages skriftligt til en valgt processuel bopæl, er forpligtende for ham.

Undertegnede anerkender domstolene på de steder, hvor han har valgt processuel bopæl.

Undertegnede forpligter sig til at bibeholde de valgte processuelle bopæle, eller kun at ændre en eller flere af dem, når garantitoldstedet forinden er blevet underrettet herom.

(Sted), den

.....
(Underskrift) ⁽¹⁾

II. Garantitoldstedets godkendelse

Garantitoldstedet

Kautionserklæring godkendt den

.....
(Stempel og underskrift)

⁽¹⁾ Indeholder lovgivningen i en stat ikke bestemmelser om valg af processuel bopæl, skal kautionisten i alle andre under punkt 1 nævnte stater udpege procesfuldmægtige. Afgørelser af retstvister i forbindelse med denne kaution henhører under domstolene ved kautionistens og procesfuldmægtigens bopæl (forretningssted). Forpligtelserne i forbindelse med punkt 4, andet og fjerde afsnit, skal aftales i overensstemmelse hermed.

⁽²⁾ Fuldstændig adresse.

⁽³⁾ Over underskriften skal vedkommende med håndskrift anføre »For overtagelse af kautionen«.

BILAG D

BILAG VII

TC 31 — KAUTIONSATTEST

(Forside)

1. Gyldig til og med	Dag	Måned	År	2. Nummer
3. Hovedforpligtet (efternavn og fornavn, hhv. firma, fuldstændig adresse og land)				
4. Kautionsist (efternavn og fornavn, hhv. firma, fuldstændig adresse og land)				
5. Garantitoldsted (betegnelse, fuldstændig adresse og land)				
6. Kautionssum (i national valuta)	i tal		i bogstaver	
7. Garantisteden atterer, at den ovennævnte hovedforpligtede har opnået tilladelse til at gennemføre T 1-/T 2-forsendelser i de nedenfor anførte toldområder, hvis navne ikke er overstreget: DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB, UNGARN, ISLAND, NORGE, POLEN, SLOVAKIET, SCHWEIZ, TJEKKIET				
8. Gyldigheden forlænget til og med		, den		
Dag Måned År		(Sted) (Dato)		
inklusive				
....., den				
(Sted) (Dato)				
(Garantitoldstedets underskrift og stempel)		(Garantitoldstedets underskrift og stempel)		

9. Personer, der er bemyndiget til at underskrive T 1- og T 2-forsendelsesangivelser for den hovedforpligtede

(Bagside)

10. Efternavn, fornavn og underskriftsprøve for den bemyndigede person	11. Den hovedforpligtedes underskrift (*)	10. Efternavn, fornavn og underskriftsprøve for den bemyndigede person	11. Den hovedforpligtedes underskrift (*)«

Bemærk: I tilfælde af ophævelse af kautionsattesten omgænde sendes tilbage til garantitoldstedet.

(*) Er den hovedforpligtede en juridisk person, skal den pågældende i rubrik 11 efter sin underskrift anføre sit efternavn og fornavn samt sin stilling i firmaet.

**AFGØRELSE Nr. 5/96 TRUFFET AF DEN BLANDEDE KOMMISSION
EF-EFTA — »FÆLLES FORSENDELSE«**

af 5. december 1996

vedrørende forlængelse af forbud mod anvendelse af samlet kaution, fastsat ved
afgørelse nr. 1/96 og 2/96 fra Den Blandede Kommission EF-EFTA — »Fælles
forsendelse«

(97/119/EF)

DEN BLANDEDE KOMMISSION HAR —

under henvisning til konventionen af 20. maj 1987 om en
fælles forsendelsesprocedure ⁽¹⁾, særlig artikel 34a i tillæg
II ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 34a i tillæg II kan der på anmodning
fra en eller flere kontraherende parter træffes afgørelse om
midlertidigt at forbyde anvendelse af samlet kaution for
varer, der frembyder en særlig stor risiko for svig;

ved afgørelse nr. 1/96 ⁽³⁾ og 2/96 ⁽⁴⁾ truffet af Den Blan-
dede Kommission EF-EFTA — »Fælles forsendelse« er
der vedtaget foranstaltninger med henblik på midlertidigt
at forbyde anvendelse af samlet kaution for transport af
cigaretter henhørende under HS-kode 24.02.20 og visse
andre følsomme varer på grund af den særlig store risiko
for svig, der er forbundet med disse forsendelser;

af hensyn til beskyttelsen af de finansielle interesser, der
er forbundet med sådanne forsendelser, bør disse foran-
staltninger forlænges, såvel for så vidt angår fællesskabs-
forsendelse som for så vidt angår fælles forsendelse, for at
sikre, at beskyttelsen bliver så effektiv som muligt;

idet Den Blandede Kommission finder det nødvendigt at
forlænge det nævnte forbud for en periode på seks
måneder —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

De foranstaltninger, der er vedtaget ved afgørelse nr. 1/96
og 2/96 af Den Blandede Kommission EF-EFTA —
»Fælles forsendelse«, er forlænget for en periode på seks
måneder.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft den 5. december 1996.

Den anvendes fra den 1. februar 1997.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. december 1996.

På Den Blandede Kommissions vegne

James CURRIE

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 226 af 13. 8. 1987, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 12 af 15. 1. 1994, s. 33.

⁽³⁾ EFT nr. L 226 af 7. 9. 1996, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 226 af 7. 9. 1996, s. 22.